

Dosar nr. 1-1945/2019
12-1-22596-18042019

SENTINȚĂ
În numele legii

20 iulie 2023

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)

în componența:

Președintelui ședinței, judecătorul
Grefierul
Interpretului

Stella Bleșceaga
Varvara Apostol
Valerian Ciobanu

cu participarea:

Procurorului
Avocatului părții vătămate
Apărătorului

Alla Cazacu
Iurie Sidlețchi
Danu Dogotari

examinând în ședința de judecată publică, în procedură deplină, în limba română,
cauza penală de învinuire a lui:

Semicev Oxana *****, născut pe
*****, IDNP: *****, originară din r-nul *****,
s. *****și înregistrată la domiciliu în mun.
*****, pe bd. ***** în ap. *****, căsătorită,
angajată în câmpul muncii în calitate de inginer
în cadrul ÎMGFL nr. 3, fără persoane la
întreținere, cu studii superioare, cetățean al
Republicii Moldova, de naționalitate
moldoveancă, fără grade de invaliditate, fără
titluri speciale, grade de calificare și distincții
de stat, nu se află la evidența narcologică sau
psihiatrică și fără antecedente penale,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190, alin. (4) din Codul penal (*în red.
Legii nr. 179 din 26 iulie 2018 pentru modificarea unor acte legislative, în vigoare din 17
august 2018*).

Procedura de citare legală, fiind respectată.

Date cu referire la examinarea cauzei penale: 18 aprilie 2019 – 20 iulie 2023 (*în
examinare la judecătorul Stella Bleșceaga din 18 decembrie 2019*).

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate
nemijlocit în ședința de judecată, instanța,

C O N S T A T Ă:

Fapta prejudiciabilă constatată.

1.1. Inculpata **Semicev Oxana**, în perioada lunii martie a anului 2010, prezentându-se ca angajat al SCL-N10, situat pe șoseaua Hîncești din mun. Chișinău și urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane prin abuz de încredere și cu inducerea în eroare, sub pretextul influențării factorilor de decizie din cadrul Primăriei mun. Chișinău, în scopul acordării unui spațiu locativ lui Peșterean Vitalie, a solicitat de la ultimul mijloace bănești în cuantum de 10 000 de EURO, pentru a-i transmite persoanelor care urmau să fie influențate și 2 000 de EURO pentru serviciile sale de intermediere.

Astfel, în vederea realizării scopului cupidant, în perioada lunii aprilie 2010, Semicev Oxana a primit de la Peșterean Vitalie mijloace bănești în cuantum de 2400 de EURO, care potrivit cursului oficial al BNM din luna aprilie 2010 constituie echivalentul sumei de 40 029,84 de lei, pentru inițierea procedurii de repartizare a spațiului locativ lui Peșterean Vitalie, după care Semicev Oxana, în perioada lunii august 2010, a mai solicitat și a primit de la Peșterean Vitalie, mijloace bănești în cuantum de 100 dolari SUA, care, potrivit cursului oficial al BNM din luna august 2010, reprezintă echivalentul sumei de 1219,99 de lei, pentru perfectarea unor acte la oficiul cadastral.

Tot ea, Semicev Oxana, în luna decembrie din anul 2010 a solicitat și a primit de la Peșterean Vitalie mijloace bănești în cuantum de 100 dolari SUA, care, potrivit cursului oficial al BNM din luna decembrie 2010 reprezintă 1216,85 lei, pentru urgentarea perfectării actelor la oficiul cadastral, iar în luna aprilie 2011, sub pretextul primirii actelor în mână, a mai solicitat și a primit de la Peșterean Vitalie mijloace bănești în cuantum de 2000 de EURO, care potrivit cursului oficial al BNM din luna aprilie 2011 constituie echivalentul sumei de 23 077,20 lei.

Continuând intenția unică, Semicev Oxana, în luna octombrie 2012, sub pretextul perfectării documentelor pentru acordarea spațiului locativ, a mai pretins și a primit de la Peșterean Vitalie mijloace bănești în sumă de 3000 de lei, iar în luna decembrie a anului 2012, a mai primit mijloace bănești în cuantum de 300 de EURO, care potrivit cursului oficial al BNM din luna decembrie 2012 reprezintă suma de 4799 de lei.

Tot ea, Oxana Semicev, acționând cu aceiași intenție unică, la data de 27 mai 2013, sub pretextul transmiterii către Comisia din cadrul Primăriei mun. Chișinău a unei sume de bani ce va favoriza adoptarea deciziei în beneficiul lui Peșterean Vitalie, a mai solicitat și a primit de la ultimul mijloace bănești în cuantum de 400 de EURO, care potrivit cursului oficial al BNM din 27 mai 2013 reprezintă echivalentul sumei de 6490,36 de lei.

Prin urmare, prin acțiunile sale intenționate, Semicev Oxana i-a cauzat părții vătămate Peșterean Vitalie o daună materială considerabilă în valoare totală de 79 833,24 de lei.

1.2. De către organul de urmărire penală, acțiunile lui *Semicev Oxana* au fost încadrate juridic inițial conform art. 190 alin. (4) din Codul penal – „escrocheria” (în

redacția până la modificările operate prin Legea nr. 247 din 29 iulie 2022, în vigoare din 26 august 2022), iar ulterior conform ordonanței de modificare a învinuirii în instanța de judecată din 14 noiembrie 2022, acțiunile lui Semicev Oxana au fost reîncadrate juridic conform art. 190 alin. (2) lit. c) din Codul penal – „escrocheria”, adică „sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere și inducere în eroare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile”.

Privind procedura.

2.1. În ședința de judecată, inculpata Semicev Oxana nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii și nu a recunoscut faptele incriminate, motiv pentru care a solicitat examinarea cauzei în procedură deplină, procedură susținută de apărătorul acestuia și de acuzarea de stat, motiv pentru care, în conformitate cu articolele 351 și 352 din Codul de procedură penală, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală, în limba română, în ședința publică, cu participarea inculpatei Semicev Oxana și a apărătorului ales Danu Dogotari, care acționează în interesele inculpatei în temeiul mandatului avocațial nr. MA 1316973 din 20 august 2018 (vol. I, f.d.77).

Poziția inculpatei în ședința de judecată.

3.1. În cadrul cercetării judecătorești, *inculpata Semicev Oxana* fiind audiată, la întrebările instanței a informat că ține minte pentru ce este învinuită, însă nu recunoaște vina și nu dorește să ofere declarații (vol. II, f.d.50).

Declarațiile părții vătămate în ședința de judecată.

4.1. *Partea vătămată Vitalie Peșterean* în ședința de judecată, prin expunere factologică, după depunerea jurământului în ordinea art. 108 din Codul de procedură penală, a declarat că în perioada anului 2010, avea intenția să procure un apartament, iar cunoscuți de ai inculpatei pe nume Guschi Elena și Gurschi Serghei cunoșteau despre acest fapt și pentru procurarea apartamentului i-au făcut cunoștință cu Semicev Oxana care lucra la SEL nr. 10 din mun. Chișinău, pe str. V. Alecsandri, în calitate de inginer. Ei s-au întâlnit, au discutat și s-a propus că este un apartament pe str. Hâncești, 20, mun. Chișinău, care se află la evidența SEL unde activa doamna Semicev Oxana. Această locuință aparținea statului și nu era privatizată. Atunci i s-a spus că se poate de procurat apartamentul dat cu suma de 12 000 EURO, dar este nevoie de achitat un avans de 2 000 EURO pentru perfectarea actelor, iar asta se întâmpla în lunile aprilie-mai 2010. Bani el i-a transmis parțial, fizic, iar în perioada aprilie-mai a achitat 2400 EURO și când 300 EURO, când 200 EURO, după care i s-a propus că vor fi perfectate actele în luna iunie-iulie, iar în luna august 2010, s-a solicitat 100 dolari SUA pentru niște achitări pentru măsurări la „Cadastru”. În cele din urmă s-a întâlnit cu Semicev Oxana și a transmis suma de 100 dolari, însă până în luna decembrie o telefona pe aceasta, care îi comunica diferite motive ce duceau la tergiversare, iar în luna decembrie din nou s-a solicitat suma de 100 dolari SUA pentru cheltuieli legate de perfectarea actelor, concretizând că el mereu adresa întrebări familiei Gurschi care îl asigurau și comunicau să nu se deranjeze. Astfel, în luna aprilie anul 2011, s-a întâlnit cu Semicev Oxana și i-a achitat suma de 2

000 EURO pentru chestii personale, dar ulterior va folosi suma în favoarea apartamentului, însă el avea scopul de a lua apartamentul, dar bani nu avea și a împrumutat de la o persoană suma de 1000 EURO, cu o penalitate de 10% pe lună și i-a transmis suma de 2 000 EURO lui Semicev Oxana, însă timpul trecea și nu era nici un rezultat, dar familia Gurchi comunica că totul va fi bine. Ulterior, indică că în luna octombrie el se ocupa cu perfectarea actelor imobiliare și a manifestat interes către un cunoscut de a construi o mansardă, dar cunoscând că Semicev Oxana activa la SEL, a mers la ea și a venit cu rugămintea dacă este posibil de primit acordul locatarilor din blocul locativ nr. 5, din str. Dicescu, care era în gestiunea SEL 10, ca acolo să fie construită o mansardă. La ce inculpata a comunicat că este disponibilă să presteze așa serviciu și a solicitat suma de 500 EURO, după care el i-a transmis suma de 200 dolari SUA și 200 EURO, însă Semicev Oxana nu a realizat rugămintea sa. Adaugă că ajungând la data de 5 iunie 2012, i s-a motivat că totul este în regulă și trebuie să fie publicat pe pagina Monitorului Chișinăului ordinul de repartitie a apartamentului, dar că trebuie să mai transmită suma de 100 EURO. Însă în imediata perioadă nu a fost publicat și a așteptat până în octombrie 2012, fiindu-i solicitată suma de 3000 lei și un telefon ca să o poată găsi, din motiv că al ei era defectat, după care în luna decembrie, anul 2012 i s-a solicitat suma de 300 EURO în interes personal pentru ca avea nevoie de tratament și ulterior vor merge în contul achitării apartamentului, iar la data de 27 mai 2013, s-au întâlnit în mun. Chișinău, pe str. Teilor, deoarece s-a transferat și acolo activa, unde i-a transmis suma de 400 EURO și a comunicat că în decurs de două săptămâni el va avea actele la mână, motivând că este nevoie de achitat la primărie la patru persoane, câte 100 de EURO pentru persoană, după care în anul 2016 a comunicat acesteia să-i întoarcă toată suma de bani, dar până în prezent nu s-a rezolvat nimic.

La întrebările procurorului partea vătămată a menționat, că Semicev Oxana îi cerea bani și i-a promis apartamentul va fi gata, doar că a mai rămas puțin, iar prima dată a cerut banii în luna noiembrie 2016 când a decedat tatăl său, însă până în 2016 se promitea de către Semicev Oxana că va avea ordin de repartitie pe str. Hânțești 20, fără să i se comunice numărul apartamentului. A mai precizat că prima dată i s-a comunicat că se face tot lucrul în primele 3-4 luni și i s-a promis acest lucru de către Semicev Oxana sub influența lui Guschi Elena și Gurschi Serghei, concretizând că a transmis către Semicev Oxana suma de 5700 EURO și 650 dolari, sumă care pentru el este una considerabilă și solicită să fie încasate. A subliniat că a transmis banii pentru a obține acordurile locatarilor, deoarece fiecare locatar trebuia să dea un acord în scris și că nu este împotriva construcției mansardei, adică a achitat bani lui Semicev Oxana pentru acordul locatarilor pentru faptul că nu sunt împotriva construcției mansardei, dar nu a discutat referitor la termenul în care urma să-i dea aceste acorduri. Însă dat fiind faptul că nu s-a obținut acordul în scris a locatarilor, suma a trecut-o în contul obținerii bonului de repartitie. Susține că acordul urma să fie eliberat la persoana juridică S.R.L. „Zinex Stel”, la care ulterior s-a angajat, iar din anul 2016 nu a mai întrebat nimic referitor la apartament, deoarece el atunci cerea numai banii și Semicev Oxana era de acord să-i întoarcă banii, adică promitea, dar nu făcea nimic și fără să fie întrebată, Semicev Oxana nu comunica nimic referitor la bonul de repartitie.

La întrebarea avocatului părții vătămate a notat că achita pentru bonul de repartitie, adică ca să obțină apartamentul și crede că dacă aceasta era angajată acolo, acest lucru era legal.

La întrebările apărătorului a explicat că prima suma de 300 de EURO a transmis-o lui Semicev Oxana în automobilul lui Gurschi, în automobil de model „Mercedes”, în sectorul Centru, iar restul sumei până la 2400 EURO a transmis-o lui Semicev Oxana la locul ei de muncă, la SEL, pe str. Alecsandri 10, or acest sediu se află în blocul locativ, la etajul 1 și în birou era singură, iar suma de 2000 EURO a transmis-o în fața magazinului „Lumea copiilor”, actualul „Gemeni” de pe bd. Ștefan cel Mare, după care suma de 200 EURO și suma de 200 dolari SUA a transmis-o la sediul SEL. Mai invocă că suma de 100 EURO pentru publicarea bonului nu ține minte unde a transmis-o, dar suma de 3000 lei a transmis-o lui Semicev Oxana la el în biroul din str. Anestiade 26 și suma de 300 de EURO a transmis-o pe str. Teilor, la noul loc de muncă al ei în SEL. Adaugă că a transmis suma de 400 EURO în fața sediului pe str. Teilor, la intrare, la ușă, după care a mai susținut că se discuta mereu că nu trebuie să știe nimeni ce face, deoarece era un moment personal și banii îi transmitea ei, pentru a face acțiunile care le promitea, adică bonul de repartitie, iterând că familia Gurschi a recomandat-o pe Semicev Oxana, dar el întreba și pe ei despre acțiuni și cum merg lucrurile. A mai precizat că suma de 650 dolari SUA este calculată din suma de 3000 lei pe care el a calculat-o din 150 dolari, conform cursului și din suma 5700 EURO a pus inclusiv procentajul de la suma de 1000 EURO luată ca împrumut, iar suma de 5400 este suma reală transmisă, suma de 300 EURO fiind dobânda împrumutului. A concretizat că a transmis sumele de bani prin încredere și nu a luat recipisă, iar în alte scopuri decât pentru perfectarea bonului de repartitie și pentru obținerea acordului pentru construcția mansardei, nu a transmis, reiterând că ultima sumă de bani a transmis-o în anul 2013. A mai specificat că în perioada dată Semicev Oxana comunica numai referitor la bonul de repartitie, însă despre mansardă nici nu mai întreba, după care a informat că până în anul 2013 a activat ca șofer particular, iar în anul 2013 s-a angajat ca director la firma la S.R.L. „Zinex Stel”, cu salariul de 8000 lei și suma pretinsă este una considerabilă, după care în anul 2016 a început să pună presiune pe acesta ca să-i întoarcă datoria, argumentând că până în anul 2016 era supraocupat și nu a avut timp de apela la instituțiile de drept, confirmând că nu s-a adresat cu acțiune în judecată față de Semicev Oxana.

La întrebările instanței a indicat că la acel moment locuia în mun. *****, pe str. *****, ap. *****, apartamentul fiind cu două odăi și era al părinților săi, dar nu a stat în rând să primească apartament și nu era la curent cu acordarea spațiului locativ din partea statului. Mai susține că achita pentru bonul de repartitie, însă nu cunoaște unde mergeau acești bani, adică în buzunarul cuiva sau în bugetul de stat și nu își dădea seama că acești bani erau pentru ceva ilegal sau nu, dar ulterior nu a mai procurat apartament și mansardă nu a construit, însă a achitat lui Semicev Oxana pentru a avea acordul locatarilor, chiar dacă nu a avut o adunare, un proiect. A concluzionat că nu știe când a fost fondată S.R.L. „Zinex Stel”, care nu i-a acordat anumiți bani pentru mansarde, fiindcă nu era acolo angajat, ci erau banii săi (vol. II, f.d.5-7).

5. În pofida faptului că inculpata Semicev Oxana nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii și circumstanțele incriminate, faptele constatate și vinovăția sa, totuși se confirmă atât prin declarațiile părții vătămată, dar și prin următoarele declarații sau probe cercetate nemijlocit în ședința de judecată:

Declarațiile martorilor.

5.1. Martorul **Vasile Cotorobai** în ședința de judecată, prin expunere factologică, după depunerea jurământului în ordinea art. 108 din Codul de procedură penală, a declarat că pe Peșterean Vitalie nu-l cunoaște, însă pe inculpata Semicev Oxana o știe, deoarece sunt foști colegi de serviciu, specificând că atunci când a activat la Întreprinderea Municipală nr. 10, o singură dată a văzut-o pe doamna Oxana Semicev afară, când discuta cu o persoană necunoscută lui, dar l-a recunoscut la poliție când i s-a prezentat o fotografie spre recunoaștere, chiar dacă nu cunoaște ce au discutat aceste două persoane, după care tot pe această persoană a văzut-o pe coridoarele procuraturii sau poliției, însă altceva nu poate declara nimic, deoarece persoana în cauză nu o știe.

La întrebările procurorului a menționat, că atunci când el s-a angajat la serviciu, Semicev Oxana activa ca șef-adjunct și nu știe detalii, decât că au fost careva încălcări din partea doamnei Oxana, iar motivul eliberării a fost din cauza plângerii cetățenilor. Concretizează că ei prestau servicii, se făceau achitări și cineva venea nemulțumit din motiv că nu s-au făcut recalculări sau nu se executau cerințele cetățenilor, reiterând că nu știe despre ce au discutat cu acel domn, însă era o discuție aprinsă și nu cunoaște dacă au fost careva situații ca Semicev Oxana să ducă în eroare pe cineva din cetățeni. Ulterior, după dispunerea de a da citire declarațiilor sale de la faza urmăririi penale, cu referire la divergențele apărute /vol. I, f. d. 123/, a mai concretizat că semnăturile din procesul verbal îi aparțin, iar atunci când a dat mărturiile l-a văzut în coridor pe acel domn, care s-a apropiat și a întrebat dacă îl știe și i-a comunicat acestuia că îl cunoaște, adică l-a văzut că discuta cu doamna Oxana, dar a accentuat ca nu știe despre ce au discutat, ci a văzut doar că discutau aprins.

La întrebările apărătorului a indicat că ordinele de angajare, de eliberare, de premiere se făcea la direcția municipală/locuință și nu cunoaște cu certitudine dacă doamna Semicev Oxana a fost eliberată din funcție sau în alt mod a fost desfăcut contractul. A iterat că era cu doamna Semicev Oxana în relații de serviciu și cunoaște că s-a depus plângere, dar nu a văzut aceste plângeri (vol. II, f.d.31-32).

5.2. Martorul **Nadejda Gherasimovici** în ședința de judecată, prin expunere factologică, după depunerea jurământului în ordinea art. 108 din Codul de procedură penală, a declarat că pe Peșterean Vitalie îl cunoaște fiind prieteni, însă pe inculpata Semicev Oxana nu o știe, după care a indicat că se cunoaște cu Peșterean Vitalie foarte bine din anii 90, fiind prieteni de familie, iar în anul 2010, Peșterean Vitalie s-a adresat la ea cu rugămintea de a-i împrumuta bani pentru procurarea unui apartament și nu i s-a părut straniu asta, deoarece avea nevoie de o parte din bani care au constituit 2400 dolari SUA, însă careva detalii nu cunoaște, dar s-au înțeles că suma o va întoarce în decurs de un an. Totuși, afirmă că restituirea datoriei s-a primit într-o perioadă mai îndelungată, dar

a întors-o și după cum a înțeles, apartamentul nu a fost procurat din cauza unei rețineri obiective în legătură cu perfectarea actelor.

La întrebările procurorului a menționat, că ea a transmis suma în dolari, poate a fost după asta convertită în EURO, dar asta s-a întâmplat demult și a fost menționată o careva doamnă și mergea vorba de o anumită privatizare a apartamentului, adică banii erau pentru privatizare, însă ce rol avea doamna nu cunoaște, dar ea a înțeles că a oferit informații despre privatizarea unui apartament. De asemenea, susține că ea nu cunoaște cui trebuia să transmită el această sumă și nu a oferit așa întrebări, însă procedura privatizării se amâna din anumite motive, adică nu erau actele gata și nu îi comunica cine amână întocmirea actelor, iar ce sumă exact a împrumutat nu poate să spună la moment, deoarece a trecut mult timp, însă a fost suma de 2400 dolari SUA sau EURO. Ulterior, *după dispunerea de a da citire declarațiilor sale de la faza urmăririi penale, cu referire la divergențele apărute /vol. I, f. d. 122-verso/,* a mai concretizat că semnătura de pe procesul verbal este a sa, iar ce a relatat ea nu contravine la ce a declarat în ședința de judecată, însă faptul că pe doamnă o cheamă Semicev Oxana de atunci când a fost intentată cauza penală, când a fost audiată de anchetator, a trecut vreo 4 ani în urmă, ea a mai fost bolnavă de „Covid” și are careva probleme cu memoria, însă ce a declarat cu 4 ani în urmă nu exclude că era mai aproape de realitate.

La întrebările apărătorului a concluzionat că toată informația referitoare la privatizare o cunoaște de la Peșterean Vitalie, iar suma împrumutată a restituit-o în doi ani (vol. II, f.d.14-15).

5.3. Mijloace de probă administrate în faza de urmărire penală și cercetare nemijlocit în ședința de judecată:

- *plângere din 20 martie 2018*, adresată Primarului General al mun. Chișinău prin care a fost consemnată plângerea victimei Vitalie Peșterean despre faptul pretinderii și dobândirii mijloacelor bănești în cuantum de 5400 de EURO și 400 dolari SUA de un angajat al Primăriei pentru eliberarea unui bon de repartiție pentru un apartament situat pe șos. Hâncești, 20 din mun. Chișinău din fondul locativ, însă identitatea acestuia dorește să o comunice personal doamnei primar Silvia Radu (vol. I, f.d.5);

- *procesul verbal de examinare a obiectelor din 30 noiembrie 2018* potrivit căruia au fost cercetării copia unei recipise datate din 7 aprilie 2011 prin care persoana Mocan (Semicev) Oxana confirmă luarea cu împrumut a sumei de 1000 de dolari SUA pe termen de 2 luni și un înscris de ciornă cu mențiunea unor calcule a mijloacelor bănești pretins primite de Simeceva Oxana de la Peșterean Vitalie (vol. I, f.d.10¹);

- *procesul verbal de ridicare din 25 aprilie 2018*, prin care de la Peșterean Vitalie a fost ridicat un purtător de informații tehnico - electronică de tip „CD-R” de model „omega” cu înregistrări audio-video ale convorbirilor dintre Peșterean Vitalie cu Semicev Oxana în perioada anilor 2011 până în 2018, efectuate cu telefonul personal al lui Peșterean Vitalie (vol. I, f.d.19);

- *procesul verbal de cercetare din 17 mai 2018*, în cadrul căruia au fost examinate înregistrările video ridicate la 25 aprilie 2018 de la partea vătămată Peșterean Vitalie, fiind stenografiate discuțiile de la întâlnirile între Peșterean Vitalie cu Semiceva Oxana, în cadrul cărora, ultima confirmă faptul primirii mijloacelor bănești, inclusiv în

anul 2010 a sumei de 2400 de EURO, 100 de EURO în ziua convorbirii, alte mijloace bănești și în total 5000 de EURO cu 400 de dolari SUA, din care 200 de EURO și 200 de dolari SUA pentru o mansardă sau alte 3000 ulterior, precum și faptul că autorul înregistrării dorește să rezolve această întrebare, invocând faptul că locuiește în 5 persoane într-o locuință cu 2 odăi, fiind dispus să achite în continuare alte mijloace bănești și se adresează interlocutorului cu numele „Mocanu Oxana”, fapte neinfirmate de ultima și chiar corectând numele său „Mocan”, fără litera „U”, după care ultima persoană cu numele „Oxana” mai invocă că pentru ca să restituie suma de 60 de mii, solicită ironic un loc de muncă pete hotare, pentru a restitui datoria (vol. I, f.d.20-39);

- *procesul verbal de examinare repetată a înregistrărilor video din 30 noiembrie 2018*, potrivit căruia obiect al examinării constituie un CD-R cu inscripția „OMEGA 700 MB” pe care se conțin înregistrări audio video, efectuate cu telefonul personal, dintre partea vătămată Peșterean Vitalie și Semicev Oxana în perioada anului 2011-2018, care au fost ridicate la 25 aprilie 2018 de la partea vătămată Peșterean Vitalie.

Pe purtătorul de informații se atestă șase fișiere video, în care sunt prezenți Peșterean Vitalie și Semicev Oxana, dintre care două înregistrări MOV0073A și MOV0076A sunt efectuate în stradă, unde se înțelege o revoltare a lui Peșterean Vitalie către Semiceva Oxana, motivul fiind tergiversarea timpului, deoarece el a achitat banii lui Semicev Oxana, însă rezultate bune nu a primit, discuția fiind axată pe banii primiți de către Semicev Oxana de la Peșterean Vitalie, iar în toate imaginile video se înțelege, că Semiceva Oxana a primit de la Peșterean Vitalie, asigurându-l ca-l va ajuta și are influență asupra altor persoane din primărie la obținerea unui apartament, restul imaginilor video fiind efectuate la sediul ÎMGFL la serviciul lui Semicev Oxana, ultima aflându-se la masa de serviciu și din imaginile date sunt evidente imagini video care poartă o discuție referitor la revoltarea lui Peșterean Vitalie manifestată față de Semicev Oxana precum că banii au fost transmiși, timpul trece, dar careva rezultate nu are (vol. II, f.d.62);

- *procesul verbal de confruntare din 14 septembrie 2018*, efectuată între partea vătămată Peșterean Vitalie și bănuita Semicev Oxana, în cadrul căruia ultima își menține poziția sa că banii ea i-a împrumutat de la Peșterean Vitalie pe care ulterior i-a restituit, însă nu are recipise, iar partea vătămată menționează că Semicev Oxana i-a promis că poate să-l ajute la primirea unui spațiu locativ, pentru care a primit mijloacele bănești și nu i-a restituit (vol. II, f.d.89-92);

- *procesul verbal de ridicare din 11 martie 2019*, prin care de la Peșterean Vitalie au fost ridicate adeverința de venit, certificat de salariu și carnet de muncă în copii pe numele lui Semicev (Mocan) Oxana (vol. I, f.d.127-131);

- *procesul verbal de examinare a documentelor din 11 martie 2019*, prin care au fost cercetate o adeverință de venit, certificat de salariu și carnet de muncă în copii pe numele lui Semicev (Mocan) Oxana, din care reiese inclusiv faptul că ultima a activat în calitate de șef -adjunct în cadrul ÎMGFL-10 până la 14 septembrie 2012, când a demisionat, iar ulterior a fost angajată în cadrul ÎMGFL-3 în calitate de inginer la data de 17 septembrie 2012 (vol. I, f.d.132);

5.4. Mijloacele materiale de probă:

- *purtătorul de informație tehnico - electronică de tip CD-R cu denumirea „OMEGA”*, pe care se atestă înregistrări audio video, efectuate cu telefonul personal al părții vătămate Peșterean Vitalie cu discuțiile purtate dintre ultimul și Semicev Oxana în perioada anului 2011-2018, care au fost ridicate la 25 aprilie 2018 de la partea vătămată Peșterean Vitali (vol. I, f.d.40), care a fost recunoscut în calitate de mijloc material de probă și anexat la cauza penală prin ordonanța ofițerului de urmărire penală Lucia Ablak din 30 noiembrie 2018 (vol. I, f.d.63);

- *o recipisă datată cu 7 aprilie 2011* prin care persoana Mocan (Semicev) Oxana confirmă luarea cu împrumut a sumei de 1000 de dolari SUA pe termen de 2 luni și - *un înscris de ciornă nedatat* cu mențiunea unor calcule a mijloacelor bănești pretins primite de Semicev Oxana de la Peșterean Vitalie în copii neautentificate (vol. I, f.d.9-10), care au fost recunoscute în calitate de mijloace materiale de probă și anexate la cauza penală prin ordonanța ofițerului de urmărire penală Lucia Ablak din 30 noiembrie 2018 (vol. I, f.d.10²).

5.5. De către partea apărării, în cadrul cercetării judecătorești au fost prezentate suplimentar și cercetate suplimentar probelor acuzării: *copia autenticată a carnetului de muncă cu seria și nr. AA 0612136* emis pe numele lui (Mocan) Semicev Oxana, din care se conchide faptul că ultima a activat în calitate de șef - adjunct în cadrul ÎMGFL-10 până la 14 septembrie 2012, când a demisionat, iar ulterior a fost angajată în cadrul ÎMGFL-3 în calitate de inginer la data de 17 septembrie 2012 (vol. II, f.d.45-49).

5.6. Instanța precizează că în continuare, de către partea apărării în cadrul dezbaterilor judiciare a fost solicitat în mod primordial de a se constata prin sentință motivată faptul că a avut loc încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale inculpatei Semicev Oxana, la înaintarea peste termen a învinuirii, prin prisma art. 6 din Convenție și art. 4 din Protocolul nr. 7 la Convenție, operându-se cu art. 29 alin. (4) din Codul de procedură penală, să se constate nulitatea ordonanței procurorului în Procuratura mun. Chișinău oficiul Centru, Veaceslav Potîngă din 18 noiembrie 2018 prin care inculpata Semicev Oxana a fost pusă sub învinuire cu depășirea termenilor de menținere a persoanei în calitate de bănuیت, precum și a rechizitoriului cu a ordonanța de modificare a învinuirii în instanța de judecată, prin operarea nemijlocită a prevederilor art. 251 din Codul de procedură penală, precum și să fie încetat procesul penal în cauza penală de învinuire a inculpatei Semicev Oxana în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) din Codul penal, în conformitate cu prevederile art. 332 alin. (1) din Codul de procedură penală, prin operarea nemijlocită a prevederilor art. 251, 391 alin. (1) pct. 6) din Codul de procedură penală. În continuare, apărarea invocă, că în legătură cu nulitatea ordonanței procurorului în Procuratura mun. Chișinău oficiul Centru, Veaceslav Potîngă din 18 noiembrie 2018 prin care inculpata Semicev Oxana a fost pusă sub învinuire cu depășirea termenilor de menținere a persoanei în calitate de bănuیت, precum și a rechizitoriului și a ordonanței de modificare a învinuirii în instanța de judecată, iar în mod alternativ, în eventualitatea cazului în care, instanța de judecată va considera că procedura de înaintare a învinuirii și de sesizare a instanței nu a fost viciată, dar la materialele dosarului nu se regăsesc probe care ar confirma vinovăția inculpatei să fie emisă o sentință de achitare, din motivul că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii ori

faptele constatate nu întrunesc elementele infracțiunii, în temeiul art.390 alin.(1) pct.1) și 3) Cod de procedură penală.

La fel, în mod alternativ, în eventualitatea cazului în care, instanța de judecată nu va găsi temeiuri pentru achitarea inculpatei și nici pentru încetarea procesului în legătură cu nulitatea ordonanței procurorului în Procuratura mun. Chișinău oficiul Centru, Veaceslav Potîngă din 18 noiembrie 2018, să fie încetat procesul penal în cauza penală de învinuire a inculpatei Semicev Oxana în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) din Codul penal, în conformitate cu prevederile art. 332 alin. (1) și 391 alin. (1) pct. 6) din Codul de procedură penală prin operarea nemijlocită a prevederilor 60 din Codul penal în legătură cu intervenirea termenului de prescripție pentru tragerea la răspundere penală fie, în legătură cu intervenirea amnistiei, în acord cu prevederile art.107 din Codul penal, art. 275, 332 din Codul de procedură penală, prin operarea nemijlocită a prevederilor art. 1 și 2 din Legea nr. 243 din 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

5.7. În motivarea poziției, apărarea a argumentat inițial prin faptul că inculpata urma să înțeleagă clar în ce constă învinuirea înaintată, pentru a se putea apăra efectiv, or atât în rechizitoriu, cât și în ordonanța de modificare a învinuirii în instanța de judecată, nu este suficient descrisă situația de fapt și anume nu rezultă cu certitudine timpul, locul și modul săvârșirii infracțiunii, acuzarea limitându-se doar la descrierea abstractă a acestora. Iar totodată, s-a invocat comiterea faptei prin abuz de încredere și inducere în eroare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, fără a concretiza totuși care dintre aceste 2 modalități ar fi fost utilizată de către inculpată, or ambele modalități prin definiție se exclud reciproc și respectiv solicită nulitatea absolută a actelor de învinuire în temeiul art. 251 alin. (3) din Codul de procedură penală, care nu se înlătură în nici un mod și prin urmare, în speță urmează a fi constatată nulitatea absolută a actului de sesizare a instanței și a ordonanței de modificare a învinuirii în instanța de judecată.

5.8. De asemenea, mai invocă că însăși procedura de punere a inculpatei sub învinuire a fost una defectuoasă, aceasta având loc cu depășirea termenului legal pentru punerea persoanei sub învinuire, fapt ce impune necesitatea constatării nulității ordonanței de punere sub învinuire, a ordonanței de modificare a învinuirii în instanța de judecată și a rechizitoriului, ca act final de sesizare a instanței de judecată, cu încetarea procesului penal intentat în privința inculpatei, în temeiul art. 391 pct. 6) din Codul de procedură penală și a atras atenție asupra faptului că urmărirea penală în prezenta cauză penală, a fost pornită de ofițerul de urmărire penală al Direcției nr. 2 a DGUP a CNA, locotenent major Ion Scorpan la data de 18 mai 2018, pe faptul comiterii infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) din Codul penal (vol. I, f.d.1) și potrivit ordonanței de începere a urmăririi penale, aceasta a fost inițiată pe faptul că la 23 aprilie 2018 în adresa organului de urmărire penală a Centrului Național Anticorupție a parvenit plângerea lui Peșterean Vitalie, pe faptul acțiunilor ilegale ale lui Semicev Oxana, care prin înșelăciune și abuz de încredere a dobândit mijloacele bănești în sumă de 5400 EURO.

Respectiv, apărarea observă că din conținutul ordonanței de începere a urmăririi penale, rezultă cu certitudine faptul că în speță, urmărirea penală nu a fost pornită *in rem*

- *pe fapt*, așa cum prescrie legea atunci când din conținutul sesizării, există o bănuială rezonabilă privitor la faptul că ar putea fi comisă o infracțiune, fără a fi identificate persoanele culpabile de comiterea presupusei infracțiuni, ci *in personam - pe persoană*, adică încă de la momentul emiterii ordonanței privind începerea urmăririi penale, organul de urmărire penală o suspecta pe inculpată de comiterea unei infracțiuni, fiind descrisă în ordonanță fapta concretă, identificată persoana care ar fi comis fapta și menționată încadrarea juridico - penală a faptei, dar totuși, reieșind din materialele cauzei penale, se atestă că deși, încă de la începerea urmăririi penale, organul de urmărire penală o suspecta pe inculpată de comiterea infracțiunii ce i se impută în prezent, abia la data de 8 august 2018, adică la aproximativ 2,5 luni de la momentul începerii urmăririi penale și de la apariția suspiciunii că inculpata este persoana care a comis infracțiunea de escrocherie, organul de urmărire penală a întocmit și trimis în adresa inculpatei o citație prin care a invitat-o pentru a fi recunoscută în calitate de bănuită în prezenta cauză penală (vol. I, f.d.67), iar prin ordonanța ofițerului de urmărire penală din 20 august 2018, inculpata a fost recunoscută în calitate de bănuită în această cauză penală (vol. I, f.d.78), precizând că ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuit a inculpatei conținea practic aceiași argumentare ca și cea expusă în ordonanța de începere a urmăririi penale.

Totuși, invocă că ulterior, prin ordonanța procurorului în Procuratura mun. Chișinău oficiul Centru, Veaceslav Potîngă din 18 noiembrie 2018, inculpata a fost pusă sub învinuire în prezenta cauză penală, fiindu-i incriminată comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (4) din Codul penal (vol. I, f.d.103-104), iar ținând cont de modalitatea adoptării hotărârilor procesuale în raport cu inculpata, concluzionează că ordonanța de punere sub învinuire a acesteia din 19 noiembrie 2018, în baza art. 190 alin. (4) din Codul penal, este contrară prevederilor art. 63 alin.(3) din Codul de procedură penală, or, obligația pozitivă a organului de urmărire penală de a o recunoaște pe inculpată în calitate de bănuit, a apărut imediat ce i-au devenit cunoscute motivele de o bănuie de comiterea infracțiunii imputate sau cel târziu, în termen de 5 zile din momentul începerii primei acțiuni în raport cu aceasta, adică cel târziu la data de 23 mai 2018 (*18 mai 2018 când a fost începută urmărirea penală + 5 zile*) și corespunzător, învinuirea urma a fi adusă cel târziu la 23 august 2018, pe când aceasta a fost făcută în speță abia la 19 noiembrie 2018, astfel încât apărarea atrage atenția asupra faptului că calitatea procesuală de bănuit a inculpatei, în raport cu prevederile art. 63 alin.(2) din Codul de procedură penală, a încetat de drept, cel târziu în data de 24 august 2018, însă ulterior, în cauză nu a fost emisă o ordonanță motivată în baza art. 63 alin.(2) pct. 3 din Codul de procedură penală, cu acordul Procurorului General sau adjuncților săi, de menținere în privința inculpatei a calității de bănuit mai mult de trei luni și prin urmare până la această dată inculpatei urma a-i fi înaintată învinuirea sau, în caz contrar, ultima urma a fi scoasă de sub urmărire penală.

În acest context, consideră că prin înaintarea acuzației față de inculpată la data de 19 noiembrie 2018, pe o durată ce a depășit termenul imperativ procesual de 3 luni, acesteia i-a fost îngăduit dreptul legitim și garantat de art. 21 și 26 din Constituție, motivând că prin ne înaintarea de către procuror a acuzației inculpatei, până la expirarea termenului de 3 luni din momentul în care organului de urmărire penală i-au devenit

cunoscute motivele de o bănuie de comiterea infracțiunii imputate, a avut repercusiuni importante asupra situației sale personale, ce reprezintă cu certitudine o violare a dreptului inculpatei la apărare și la un proces echitabil, consfințit în art. 6 al Convenției, care a afectat legitimitatea actului procedural contestat și impune soluția legală de desființare a actului de acuzare din 19 noiembrie 2018 precum și a rechizitoriului, în calitate de act oficial de sesizare a instanței de judecată.

5.9. În alt context, mai susține că declarațiile oferite de către partea vătămată pe parcursul urmăririi penale și judecării cauzei sunt imprecise și contradictorii între ele, fapt ce ridică semne rezonabile de îndoială privitor la veridicitatea acestora, inclusiv privitor la cuantumul acestora indicat diferit sau locul unde pretinde că ar fi transmis inculpatei mijloacele bănești menționate *supra* și din aceste motive urmează să se aprecieze critic aceste declarații, ori contradicțiile respective denotă faptul că partea vătămată nu furnizează informații veridice privitor la raporturile avute cu inculpata.

Totodată, în continuare, cu referire la declarațiile martorului Gherasimovici Nadejda, oferite atât la urmărirea penală cât și pe parcursul examinării în fond a prezentei cauze penale, menționează că aceasta nu a furnizat instanței de judecată suficientă informație, pentru a se considera că declarațiile ei pot fi apreciate drept probe pertinente, concludente și utile, care ar confirma vinovăția inculpatei, or reieșind din declarațiile acesteia, martorul nu a fost prezent la eventualele întâlniri sau discuții purtate între partea vătămată și inculpata și prin urmare, toate informațiile pe care acest martor le-a comunicat, nu sunt cunoscute din surse directe.

La fel, consideră că înregistrările video reprezintă date care au fost obținute dintr-o sursă care este imposibil de a o verifica în ședința de judecată, or în opinia apărării, imaginile video și audio care se conțin pe un DVD-R cu inscripția pe el „OMEGA” de 700 MB, ridicat de la partea vătămată Peșterean Vitalie, nu pot fi admise ca probă și puse la baza unei sentințe judecătorești deoarece acestea nu au fost ridicate de către organul de urmărire penală din telefonul personal al părții vătămate, ci au fost înregistrate pe dispozitivul de stocare de către însăși partea vătămată, fără a comunica cu ce mijloc tehnic special au fost efectuate înregistrările, unde se păstrează originalele înregistrărilor, care a fost modalitatea tehnică prin care înregistrările date au fost extrase și copiate pe DVD-R etc., din imaginile audio și video nu poate fi determinată perioada de timp în care au fost efectuate acestea, locul în care au fost efectuate. Iar în cadrul urmăririi penale, de către organul de urmărire penală nu a fost efectuată o expertiză tehnică a foto și videogramei pentru a stabili dacă imaginile audio sau video sunt autentice sau au fost manipulate și în cadrul urmăririi penale, de către organul de urmărire penală nu a fost efectuată o expertiză tehnică de portret, pentru a stabili dacă în imaginile video figurează sau nu inculpata ori partea vătămată etc., dar și în ultimul rând, urmează de precizat că reieșind din conținutul imaginilor video cercetate în ședința de judecată, că acestea au fost efectuate ilicit, pe ascuns, cu derogarea de la prevederile legale cuprinse în Codul de procedură penală.

Subsecvent, conchide că inclusiv procesele verbale de examinare a acestui purtător de informații și stenografierea eventualelor discuții ce rezultă din imaginile video, nu pot fi puse la baza unei sentințe din aceleași considerente care au fost invocate

supra, cu precizarea că organul de urmărire penală nu s-a rezumat în a dactilografia pe suport de hârtie discuțiile pe care le-a auzit în urma examinării imaginilor video, ci și-a atribuit și rolul unui expert, expunându-și opinia personală, care nu poate fi formată din analiza obiectivă și imparțială a imaginilor video.

În subsidiar, invocă că înscrisurile prezentate de partea vătămată, care reprezintă presupusele sume care ar fi fost transmise inculpatei, apărarea atrage atenția asupra faptului că acestea nu au vreo relevanță pentru prezenta cauză penală, fiind efectuate unilateral de partea vătămată și care ar argumenta declarațiile acestuia, însă acestea nefiind susținute de alte probe administrate de partea acuzării, iar unicul raport juridic care poate fi constatat din materialele dosarului, este raportul juridico - civil avut între partea inculpată și partea vătămată, prin care prima a împrumutat, în baza unei recipise scrise (Vol. I, f. d. 9), de la partea vătămată suma de 1000 EURO, fapt pe care ultima nici nu l-a negat, declarând la etapa urmăririi penale faptul că având necesitate de bani, a luat cu împrumut de la Peșterean Vitalie suma de 1000 de de EURO, aproximativ în anul 2010 primăvara, fără o dobândă și termen limită. Iar prin anul 2013, această sumă a fost restituită în rate, fără a lua careva confirmări a achitării sumelor date, însă acest raport nicidecum nu poate fi catalogat de către instanța de judecată ca fiind unul de natură penală și mai mult ca atât, faptul că până în anul 2018, partea vătămată nu s-a adresat cu vreo acțiune în justiție pentru a-și recupera împrumutul acordat inculpatei, vine să susțină de fapt declarațiile inculpatei privitor la faptul că acest împrumut a fost restituit la timpul său.

5.10. Concomitent, invocă că la moment inculpatei îi este incriminată o infracțiune mai puțin gravă și sânt incidente inclusiv aplicarea prevederilor art. 60 din Codul penal, adică a intervenit prescripția tragerii la răspundere penală, iar concomitent în privința inculpatei poate fi aplicate prevederile Legii nr. 243 din 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

Cu privire la aprecierea probelor și încadrarea juridică:

6.1. Potrivit Recomandării nr. (94) 12 a Comitetului de Miniștri către statele membre ale Consiliului Europei privind independența, eficiența și rolul judecătorului, judecătorii au obligația și trebuie să dețină puterea de a exercita responsabilitățile judiciare ce le revin în scopul de a se asigura de aplicarea corectă a legii și instrumentarea cauzelor în mod echitabil, eficient și rapid.

6.2. Potrivit art. 50 din Codul penal, se consideră răspundere penală condamnarea publică, în numele legii, a faptelor infracționale și a persoanelor care le-au săvârșit, condamnare ce poate fi precedată de măsurile de constrângere prevăzute de lege.

Conform art. 51 din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenta infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

6.3. În conformitate cu dispozițiile art. 8 din Codul de procedură penală, precum și cu cele ale art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de

prezumția de nevinovăție, deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.

La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată; la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte „*erga omnes*”, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

6.4. Potrivit art. 93 din Codul de procedură penală, probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei. În calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: declarațiile bănuțului, învinuitului, inculpatului și etc.

În acest context prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

Prin urmare, fiind cercetate în conformitate cu art. 101 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între probele cu martori și cele materiale.

6.5. Conform art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

În conformitate cu art. 8 alin. (3) în coroborare cu art. 389 din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe exacte, cercetate de instanța de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele au fost lichidate și apreciate corespunzător.

Explicații în acest sens se conțin în pct. 4 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 10 din 24 februarie 2000 potrivit căreia sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

6.6. Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatei Semicev Oxana, pe cauzele penale în privința sa a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.

La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, care a fost dată faptelor

săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuit din 20 august 2018, prin ordonanța de punere sub învinuire din 19 noiembrie 2018 și rechizitoriul întocmit, în conformitate cu prevederile art. 190 alin. (4) din Codul penal (vol. I, f.d.78,103-104,142-152).

6.7. Respectiv, instanța remarcă că în cauza penală, inculpata a fost pus sub învinuire pentru infracțiunea comisă până la 27 mai 2013, însă ulterior, după modificările operate prin Legea nr. 247 din 29 iulie 2022, în vigoare din 26 august 2022, instanța conchide că articolul 190 alin. (1) din Codul penal, în prezent stabilește răspunderea penală pentru sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducere sau menținere în eroare, iar dispoziția alineatului (2), litera c) al ultimului articol fiind completat cu sintagma „*cu cauzarea de daune în proporții considerabile*”, pentru care este prevăzută o sancțiune cu închisoare de la 1 an până la 5 ani, adică mai ușoară decât cea incriminată potrivit rechizitoriului în cauza penală și „*proporțiile mari*” au fost excluse.

6.8. În acest sens, în concordanță cu dispoziția art. 325 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, instanța statuează că judecarea cauzei în prima instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și *numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu*, care trebuie să corespundă cu strictețe dispoziției art. 281 alin. (2) din Codul de procedură penală, iar modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și *nu se lezează dreptul lui la apărare*, condiții de la care instanța nu poate deroga în vederea respectării garanțiilor unui proces echitabil acordate acuzatei Semicev Oxana.

Respectiv, conform dispoziției art. 281 alin. (2) din Codul de procedură penală, ordonanța de punere spre învinuire trebuie să cuprindă: data și locul întocmirii; de către cine a fost întocmită; numele, prenumele, ziua luna, anul și locul nașterii persoanei puse sub învinuire, precum și alte date despre persoană care au importanța juridică în cauză; formularea învinuirii cu indicarea datei, locului, mijloacelor și modului de săvârșire a infracțiunii și consecințele ei, caracterul vinei, motivelor și semnelor calificative pentru încadrarea juridică a faptei, circumstanțelor în virtutea cărora infracțiunea n-a fost consumată în cazul pregătirii sau tentativei de infracțiune, formelor de participare dacă infracțiunea a fost săvârșită de un grup de persoane, circumstanțele care agravează răspunderea, mențiunea despre punerea persoanei respective sub învinuire în calitate de învinuit în această cauză conform articolului, alineatului și literei articolului din Codul penal, care prevăd răspunderea pentru infracțiunea comisă.

De asemenea, conform art.1 alin.(3) din Codul de procedură penală, instanțele judecătorești în cursul procesului sânt obligate să activeze în așa mod, încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau *condamnată*.

6.9. Sub acest auspiciu, instanța analizând obiecțiile apărării cu privire la formularea acuzației defectuoasă a inculpatei, va respinge aceste alegații, având în vedere că de către organul de urmărire penală au fost respectate principiile și rigorile expuse prin art. 63 și/sau 281 din Codul de procedură penală.

Respectiv, la caz, instanța notează că potrivit art. 63 alin. (1¹) din Codul de procedură penală, ordonanța de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuit și

informația despre drepturile prevăzute la art. 64 se aduc la cunoștință în decurs de 5 zile din momentul de emitere a ordonanței, dar nu mai târziu de ziua în care *bănuitul s-a prezentat sau a fost adus silit*, ori din momentul *de începere a primei acțiuni procedurale efectuate în raport cu acesta*, iar conform art. 274 alin. (1) din același cod, organul de urmărire penală sau procurorul sesizat în modul prevăzut în art. 262 și 273 dispune în termen de 30 de zile, prin ordonanță, începerea urmăririi penale în cazul în care, din cuprinsul actului de sesizare sau al actelor de constatare, *rezultă cel puțin o bănuială rezonabilă că a fost săvârșită o infracțiune* și nu există vreuna din circumstanțele care exclud urmărirea penală, informând despre aceasta persoana care a înaintat sesizarea sau organul respectiv.

6.10. În acest mod, instanța consideră nefondate argumentele apărării privind faptul că prin ordonanța de începere a urmăririi penale i s-ar fi atribuit statutul de acuzat în materie penală inculpatei prin simpla precizare a identității sale în acest act, or în esență, ordonanța de începere a urmăririi penale nu denotă începerea unei acțiuni procedurale, ci reprezintă un incident procesual, care doar semnifică investirea organului de urmărire penală cu drepturile prevăzute de lege pentru efectuarea cercetării în legătură cu fapta și persoana prevăzute în actul de sesizare, adică denotă momentul din care pot fi identificate probele necesare stabilirii existenței infracțiunii, identității făptuitorului și vinovăției acestuia pentru a se decide dacă este cazul trimiterii sale în judecată, cât și cele în legătură cu măsurile procesuale care pot fi dispuse pentru normala desfășurare a procesului penal, astfel încât stipularea identității inculpatei în acest act, nu poate afecta în nici un mod situația ultimei sau anumite drepturi ale acesteia, cu excepția acțiunilor de urmărire penală care pot fi desfășurate ulterior începerii urmăririi penale și prin urmare nu a aduc nici o repercusiune în situația lui Semicev Oxana.

De altfel, instanța notează că inclusiv partea apărării, invocând incidența unor repercusiuni prin ordonanța de pornire a urmăririi penale, *de facto* nu a fost precizat nici o circumstanță de fapt sau un argument real și plauzibil despre care anume drept al inculpatei ar fi putut fi afectat prin acest act, de altfel nerecurat la etapa terminării urmăririi penale, motiv pentru care instanța a tratat aceste argumente drept evazive și vădit nefondate.

6.11. Astfel, pentru aprecierea existenței sau absenței unor „*repercusiuni importante pentru situația (persoanei)*”, care reprezintă factorul determinant în procesul de calificare a ordonanței de începere a urmăririi penale raportat la situația inculpatei Semicev Oxana, sub aspectul unei „*acuzății în materie penală*” în sensul articolului 6 § 1 din Convenție, cât și sub aspectul dispozițiilor articolului 63 alin.(1¹) din Codul de procedură penală, instanța mai reține că aceasta necesită să efectueze o ingerință directă în drepturi fundamentale ale unei persoane, cum ar fi inviolabilitatea domiciliului și a vieții private *lato sensu*, a libertății de circulație, a dreptului la muncă etc care sunt stipulate exhaustiv în Constituție, Codul penal, Codul de procedură penală sau în Convenția Europeană a Drepturilor și Libertăților fundamentale ale Omului, care însă la caz au fost invocate superficial, or nu a fost afectată în nici un mod situația inculpatei la pornirea urmăririi penale, decât odată cu înaintarea oficială a bănuielii, în temeiul căreia Semicev

Oxana a confirmat privind asumarea obligațiilor sale în această calitate, care nu erau incidente la etapa începerii urmăririi penale.

În aceste condiții, în accețiunea instanței, apărarea a arogat nefondat, sub auspiciul ordonanței de începere a urmăririi penale, care denotă doar un act de permite organului de urmărire penală să efectueze anumite acțiuni procedurale, dar care nu reprezintă în esență o asemenea acțiune sau un mijloc de probă, aplicarea garanțiilor prevăzute de art.6 din Convenție, exemplificat în jurisprudența Curții prin faptul că acuzația intervine nu din momentul în care această calitate îi este adusă la cunoștință, ci din momentul în care autoritățile naționale aveau motive plauzibile pentru a-l suspecta de comiterea unei infracțiuni (hotărârea *Brusco împotriva Franței* din 14 noiembrie 2010 și *Sobko împotriva Ucrainei* din 17 decembrie 2015, *Bondaletov împotriva Ucrainei* din 31 octombrie 2013).

6.12. Or, Curtea a explicat în mod cert că „*Acuzarea*” în sensul art. 6 § 1 se poate defini ca „*notificarea oficială, din partea autorității competente, a suspiciunii de a fi săvârșit o infracțiune*” (*Deweier împotriva Belgiei*, pct. 46), idee care corespunde noțiunii de „*urmări importante asupra situației*” suspectului [*Deweier împotriva Belgiei*, pct. 46, *Neumeister împotriva Austriei*, pct. 13; *Eckle împotriva Germaniei*, pct. 73; *McFarlane împotriva Irlandei (MC)*, pct. 143], adică suspiciunea poate fi materializată și printr-un act procedural, dar care va afecta într-un anumit mod clar situația persoanei, ca de exemplu o citare simplă a ultimei din momentul înmânării acesteia și nicidecum prin precizarea identității sale într-un asemenea act.

De altfel, Curtea explică și momentul începerii curgerii termenului rezonabil al unei acuzații în materie penală într-o cauză penală, ca fiind data la care „*acuzația*” a fost notificată, de exemplu, data de începere a acțiunilor de investigare în care se indică reclamantul în calitate de bănuț și inclusiv cazul în care situația reclamantului a fost afectată în mod substanțial înainte de formularea „*acuzației*” - caz în care data arestării, căutării sau interogării, chiar și în calitate de martor, ar putea fi considerată ca o dată de inițiere a cauzei (cauza *Eckle împotriva Germaniei*, §§ 73-74).

Subsecvent, instanța subliniază că într-adevăr conform jurisprudenței Curții, momentul începerii curgerii termenului rezonabil are loc de la etapa punerii în mișcare a acțiunii penale (*Neumeister împotriva Austriei*, par. 18) și cel al deschiderii anchetei preliminare (*Ringeisen împotriva Austriei*, par. 110), la care s-a făcut referire de către partea apărării.

Însă instanța subliniază că în cauza *Neumeister împotriva Austriei* prin „*punerea în mișcare a acțiunii penale*” s-a luat în considerare faptul că la 21 ianuarie 1960, Fritz Neumeister a compărut pentru prima dată, în calitate de suspect în fața unei instanțe, dar a luat cunoștință de actul de începere a investigației inițiate *de facto* anterior la 11 august 1959, remisă judecătorului de instrucție pentru aprobare la 17 august 1959, însă a omis să explice că începerea procedurilor în acest caz a fost manifestată și prin cererea de arestare imediată a reclamantului (*Neumeister împotriva Austriei*, par. 4,7), care în mod evident denotă repercusiuni esențiale ale drepturilor acuzatului, chiar dacă a fost ordonată reținerea preventivă a acestuia abia la 23 februarie 1961 cu deschiderea unei anchete pregătitoare împotriva sa, fiind plasat în arest a doua zi.

La fel, în cauza Eckle împotriva Germaniei, 1982 (par. 74), Curtea, nu a putut stabili din ce moment reclamanții *au aflat oficial despre anchetă sau au început să fie afectați de aceasta* și prin urmare a fost acord cu opinia Comisiei și a luat ca punct de plecare pentru „*timpul rezonabil*” data de *1 ianuarie 1961*, motivând prin faptul că o adevărată anchetă preliminară a fost începută *abia în august 1960*, când au fost audiați numeroși martori în legătură cu acuzațiile făcute împotriva domnului Eckle (*a se vedea paragrafele 11-12, potrivit cărora au fost audiați 40 de martori până în anul 1962 și 36 în 1963*), iar obiectul acestor interviuri nu a fost acela de a stabili dacă ar trebui deschisă o anchetă prealabilă, ci în sine au făcut parte din ancheta preliminară, cimentând opinia instanței privind faptul că doar din momentul întreprinderii unor acțiuni exacte în privința acuzatului, care la caz s-a materializat printr-un număr impunător de martori audiați exclusiv cu referire la persoana reclamantului, ce se consideră posibilitatea afectării situației persoanei acuzate (*în 1964 fiind audiați alți 133 de martori, iar reclamantul Eckle fiind interogat abia la 8 și 9 octombrie, după care au mai fost audiați alți 325 de martori*).

6.13. De asemenea, instanța consideră nefondate obiecțiile apărării privind incertitudinea învinuirii aduse, or de către acuzare au fost precizate la formularea acesteia circumstanțele de fapt esențiale privind locul, data, modul de comitere a faptei, susceptibilă de a fi înțeleasă unui observator obiectiv, iar la acest aspect, instanța mai explică că o acuzație se formulează pe anumite circumstanțe de fapt și de drept stabilite în rezultatul administrării probelor, însă într-adevăr în fiecare caz distinct, aceasta nu poate să abundeze în detalii, în lipsa și imposibilitatea constatării cărora, fapta imputată este deja una clară și previzibilă, din care se explică îndeajuns de meticulos conduita făptuitorului și acțiunile sale, cu respectarea de facto a prevederilor art. 281 din Codul de procedură penală.

6.14. În acest context, instanța statuează că cele invocate de apărare nu sunt susceptibile de nulitate absolută a actelor procedurale, adică a învinuirilor formulate și a rechizitoriului, fiind nefondate de drept, iar mai mult, cu privire la aspectele de nulitate relativă, inclusiv cu referire la inadmisibilitatea probelor administrate, inclusiv cu referire la purtătorul de informație tehnico -electronică cu înregistrări, instanța relevă că autenticitatea acestora nu a fost contestată nici o dată, inclusiv la cercetarea acestuia în instanța de judecată, decât la etapa de dezbateri judiciare, iar în conformitate cu prevederile art. 251, doar încălcarea prevederilor legale referitoare la competența după materie sau după calitatea persoanei, la sesizarea instanței, la compunerea acesteia și la publicitatea ședinței de judecată, la participarea părților în cazurile obligatorii, la prezența interpretului, traducătorului, dacă sânt obligatorii potrivit legii, atrage nulitatea actului procedural și nu se înlătură în nici un mod, poate fi invocată în orice etapă a procesului de către părți, și se ia în considerare de instanță, inclusiv din oficiu, dacă anularea actului procedural este necesară pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei, însă încălcarea oricărei alte prevederi legale decât cele prevăzute în alin.(2) atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii – când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale – când partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată – când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum

și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță, or la etapa urmăririi penale, conform procesului verbal despre informarea privind terminarea urmăririi penale și de prezentare a materialelor cauzei penale (vol. I, f.d.141), nu se relevă asemenea obiecții.

În același sens, instanța nu consideră incidente prevederile art. 94 alin. (1) pct. 6) din Codul de procedură penală, cu privire la proba video, ca fiind obținută dintr-o sursă care este imposibil de a o verifica în ședința de judecată, în aceleași condiții potrivit căreia nu a fost contestată autenticitatea acesteia atât la urmărirea penală, cât și în cadrul cercetării sale, ci decât în contextul dezbatelor judiciare, iar la caz s-a dovedit sursa acesteia ca fiind partea vătămată Vitalie Peșterean, de la care a fost ridicată legal în condițiile art. 126 și 164 din Codul de procedură penală, fiind înregistrate de acesta personal până la inițierea investigațiilor penale, adică nu pot fi imputate încălcarea prevederilor Codului de procedură penală cu referire la administrarea probelor video, în condițiile în care a fost efectuată în afara unui proces penal, însă până la pornirea acestuia și nu concomitent, motiv pentru care instanța a considerat proba cu înregistrări video drept una admisibilă, utilă și pertinentă cauzei penale.

6.15. Astfel, în motivarea sentinței, instanța de judecată și-a bazat constatările sale pe probe verbale și în scris prezentate, dar și în analiza faptului dacă acuzațiile au fost sau nu bine justificate conform standardului de dovadă „*în afara dubiilor rezonabile*” și doar în limitele acuzației formulate conform art. 190 alin. (2) lit. c) din Codul penal, or astfel de dovadă poate rezulta doar din coexistența deducerilor suficient de puternice, clare și concordante sau similare prezumției de fapt necombătute, iar adițional, poate fi luat în considerație comportamentul părților când sunt obținute dovezile (*hotărârea Irlanda c. Regatului Unit din 18 ianuarie 1978*).

La fel, Curtea Constituțională, prin Hotărârea nr. 18 din 22 mai 2017, pct. 70, menționează că libera apreciere a probelor nu înseamnă arbitrar, ci libertatea de a aprecia probele în mod rezonabil și imparțial, iar rezultatele aprecierii probelor sunt expuse de către instanța de judecată în acte procedurale, care vor fi motivate în mod obiectiv și sub toate aspectele potrivit legii.

În același timp, Curtea Constituțională reamintește că referitor la procesul de apreciere a probelor, în jurisprudența Curții Europene s-a conturat standardul „dincolo de orice îndoială rezonabilă” („*beyond reasonable doubt*”), care presupune că, pentru a putea fi pronunțată o soluție de condamnare, acuzația trebuie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă.

Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil și instituie în sarcina acuzării obligația de a proba toate elementele vinovăției într-o manieră aptă să înlăture dubiul (*hotărârea CEDO Bragadireanu v. România, din 6 decembrie 2006; hotărârea CEDO Orhan v. Turcia din 18 iunie 2002; hotărârea CEDO Irlanda v. Regatul Unit din 18 ianuarie 1978*).

Respectiv, conform pct. 102 al hotărârii Curții Constituționale nr. 3 din 23 februarie 2016, procesul judiciar trebuie să fie guvernat de principii fundamentale, cum ar fi „*legalitatea, prezumția nevinovăției, aflarea adevărului, oficialitatea, garantarea*

libertății și siguranței persoanei, dreptul la un proces echitabil prin garantarea dreptului la apărare și al egalității părților în proces”.

Concomitent, Curtea prin hotărârea sa nr. 10 din 16 aprilie 2010 privind revizuirea hotărârii nr. 16 din 28 mai 1998, a stabilit că „*principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional, tratatele internaționale ratificate și la care Rep. Moldova a aderat sunt parte componentă a cadrului legal al țării și devin norme de drept intern*”, iar în sensul acestei interpretări, dreptul intern și cel internațional reprezintă un tot întreg, astfel că prin aderarea la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, a cărei interpretare se asigură de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, jurisprudența acesteia devine parte a dreptului intern, făcând parte din dreptul accesoriu la tratatul internațional (*soft law*).

6.16. În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii, iar sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani contra Spaniei*, *Vandehurk contra Olandei*, *Ruiz Torija contra Spaniei* și *Boldea contra României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile.

Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la *dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină*, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (*cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007*) și la fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (*cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei*).

6.17. În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1-4 CPP, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

6.18. În acest mod, analizând cumulul de probe anexate la dosar, inclusiv poziția inculpatei de nerecunoaștere a vinovăției și declarațiile părții vătămate, care au fost apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) din Codul de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor cu declarațiile martorilor sau mijloacele de probă, inclusiv materiale administrate, instanța constată că faptele incriminate în rechizitoriu, pentru care inculpata Semicev Oxana a fost trimisă în judecată există, au fost săvârșite de aceasta și întrunesc semnele obligatorii ale componenței de infracțiune prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) din Codul penal (*în redacția Legii nr. 247 din 29 iulie 2022, în vigoare din 26 august 2022*), potrivit argumentelor expuse *infra*.

6.19. Astfel, instanța precizează că fapta infracțiunii se demonstrează indubitabil la caz, or partea vătămată Vitalie Peșterean a explicat într-un mod cert despre fiecare sumă de bani primită de la inculpata Semicev Oxana și anume că a primit mijloacele bănești în cuantum de 300 EURO în automobilul unei persoane pe nume „Gurschi”, în automobil de model „Mercedes”, în sectorul Centru, iar restul sumei până la 2400 EURO a transmis-o lui Semicev Oxana la locul ei de muncă - ÎMGFL-10, pe str. Alecsandri 10, or acest sediu se află în blocul locativ, la etajul 1 și în birou era singură. Iar suma de 2000 EURO a transmis-o în fața magazinului „*Lumea copiilor*”, actualul „*Gemeni*” de pe bd. Ștefan cel Mare, după care suma de 200 EURO și suma de 200 dolari SUA a transmis-o din nou la sediul ÎMGFL. Mai invocă că suma de 100 EURO pentru publicarea bonului nu ține minte unde a transmis-o, dar suma de 3000 lei a transmis-o lui Semicev Oxana la el în biroul din str. Anestiade 26 și suma de 300 EURO a transmis-o pe str. Teilor, la noul loc de muncă al lui Semicev Oxana în SEL. Adaugă că a transmis suma de 400 EURO în fața sediului pe str. Teilor, la intrare, la ușă, precizând că suma de 650 dolari SUA a fost calculată din suma de 3000 lei pe care el a calculat-o conform sumei de 250 de dolari SUA, conform cursului oficial, iar la suma 5700 EURO a pus inclusiv procentajul de la suma de 1000 EURO luată ca împrumut, iar suma de 5400 este suma reală transmisă, pe când suma de 300 EURO fiind dobânda împrumutului.

Mai mult, partea vătămată invocă că suma transmisă este una considerabilă pentru el, care la caz se argumentează în opinia instanței și prin faptul demonstrării împrumutului de către Peșterean Vitalie a sumei de 1000 EURO, care confirmă lipsa unor venituri exorbitante a acestuia și denotă starea sa materială mai puțin favorabilă, condiție în care aceste mijloace bănești sunt considerate indispensabile acestuia pentru asigurarea necesităților sale uzuale.

6.20. De altfel, martorul Gherasimovici Nadejda confirmă că a împrumutat părții vătămate suma de 1000 EURO, cu o penalitate de 10% pe lună, după care Peșterean Vitalie susține că i-a transmis inculpatei suma de 2 mii de EURO, iar alte declarații ale martorului vizat anterior sânt considerate drept mărturii indirecte, adică expuse ei de către partea vătămată și nu pot fi puse la baza sentinței.

În subsidiar, instanța subliniază că art. 6 § 1 și § 3 lit. d) din Convenție include o prezumție împotriva utilizării probelor indirecte împotriva unui inculpat într-un proces penal și excluderea acestui tip de probă este justificată, de asemenea, în cazul în care poate fi considerată probă în apărare [*Thomas împotriva Regatului Unit* (dec.)].

6.21. În continuare, tot partea vătămată afirmă că Semicev Oxana activa în cadrul ÎMGFL nr. 10 din mun. Chișinău, pe str. V. Alecsandri, fapt care se confirmă și prin carnetul de muncă anexat la cauza penală și a adăugat că i s-a propus victimei să dobândească un apartament situat pe str. Hâncești, 20 din mun. Chișinău, care se află la evidența întreprinderii unde activa doamna Semicev Oxana, însă în acest scop sânt necesare mijloace bănești în cuantum de 12 mii de EURO, în temeiul cărora și au fost achitate de multiple ori mijloacele bănești expuse *supra*, ce denotă că inculpata a acționat cu o intenție unică prelungită, or pretextul invocat a fost unic, de a dobândi un obiect imobil.

6.22. În scopul verificării autenticității celor expuse de partea vătămată, instanța mai relevă și declarațiile martorului Vasile Cotorobai, potrivit căruia acesta confirmat că a activat la Întreprinderea Municipală nr. 10, însă o singură dată a văzut-o pe doamna Oxana Semicev afară, în timp ce discuta cu o persoană necunoscută lui, dar pe care l-a recunoscut la poliție când i s-a prezentat o fotografie spre recunoaștere, adică victima Vitalie Peșterean, ce reiese din declarațiile martorului la urmărirea penală, confirmate de ultimul în ședința de judecată, precizând totodată că în pofida faptului că nu cunoaște despre ce au discutat aceste două persoane, totuși între aceștia a fost o discuție aprinsă, circumstanțe care relevă legătura existentă între inculpată și partea vătămată, cât și faptul existenței unor raporturi existente real între aceștia.

6.23. Consecutiv, existența unei recipise datate din 7 aprilie 2011 prin care persoana Mocan (Semicev) Oxana confirmă luarea cu împrumut a sumei de 1000 dolari SUA pe termen de 2 luni coagulează parțial versiunea părții vătămate privind transmiterea acestor mijloace bănești inculpatei, iar invocarea unui raport juridic civil, instanța o consideră drept o manoperă utilizată pentru a camufla pretextul real al transiterii acestor mijloace bănești.

6.24. Îndeosebi, ultimele teze reies din analiza înregistrărilor video ridicate la 25 aprilie 2018 de la partea vătămată Peșterean Vitalie, fiind stenografiate discuțiile de la întâlnirile între Peșterean Vitalie cu Semiceva Oxana, în cadrul cărora, partea vătămată se adresează interlocutorului cu numele „Mocanu Oxana”, fapte care nu sunt infirmate de ultima și chiar îi corectează numele său în „Mocan”, cu excluderea literei „U”, după care aceiași persoană cu numele „Oxana” mai invocă că pentru ca să restituie suma de 60 de mii, solicită ironic un loc de muncă pete hotare, pentru a restitui datoria, ce denotă că într-adevăr nu a existat o creanță în cuantum de doar 1000 EURO, ci o sumă mult mai mare, la fel cum a fost invocat de către Peșterean Vitalie.

De altfel, tot în înregistrarea video, aceiași persoană Semicev Oxana mai confirmă faptul primirii mijloacelor bănești, inclusiv în anul 2010 a sumei de 2400 EURO, 100 EURO în ziua convorbirii, alte mijloace bănești și în total 5000 EURO cu 400 dolari SUA, din care 200 EURO și 200 dolari SUA pentru o mansardă sau alte 3000 ulterior, precum și faptul că autorul înregistrării dorește să rezolve această întrebare, invocând faptul că locuiește în 5 persoane într-o locuință cu 2 odăi, fiind dispus să achite în continuare alte mijloace bănești, iar ultimele circumstanțe cimentează versiunea părții vătămate privind scopul transiterii mijloacelor bănești către inculpată.

6.25. Respectiv, o perioadă îndelungată de timp, din anul 2010 până în anul 2013, inculpata acționa cu un vădit scop de cupiditate și obținea mijloace de bănești, invocând multiple pretexte, toate în contextul repartizării unei locuințe, însă în fapt nu a a întreprins nici o acțiune pentru a iniția cel puțin un asemenea proces, ce denotă inducerea în eroare evidentă prin promisiunea asigurării cu spațiu locativ la un preț rezonabil, ce denotă vădit că inculpata din start nu a manifestat nici intenția și nici o posibilitate reală de a influența într-un anumit mod anumiți factori de deciziei pentru a se lua o decizie în favoarea victimei.

6.26. În confirmarea acțiunilor intenționate de a dispune ilegal de mijloace bănești, se relevă și faptul că în continuu, inclusiv până la inițierea cauzei penale și

ulterior nu a fost restituit prejudiciul cauzat, nici măcar parțial, iar analiza documentelor examinate în coroborare cu declarațiile părții vătămate depuse în fața instanței, în privința cărora au fost ridicate obiecții cu un caracter evaziv și faptul nerecunoașterii formale a vinovăției de către inculpată, se constată cu certitudine veridicitatea faptei de sustragere a mijloacelor bănești, însă doar în cuantumul de 3000 de lei, 5100 de EURO și 200 de dolari SUA, care potrivit cursului oficial al BNM de la data sau luna fiecărei remiteri financiare, reprezintă o valoare totală de 79 833,24 de lei.

În acest aspect, instanța argumentează cuantumul urmărilor prejudiciabile exclusiv prin circumstanțele de fapt exhaustiv expuse în ordonanța de punere sub învinuire, din rechizitoriu și din ordonanța de modificare a învinuirii în instanța de judecată, astfel încât transmiterea unor alte mijloace bănești, conform expunerilor părții vătămate în cuantum de 200 dolari SUA cu 200 de EURO în luna octombrie 2011 și suma de 100 EURO transmise la data de 5 iunie 2012 nu constituie obiectul învinuirii, nefiind stipulate în acuzațiile aduse și excedă vădit limitele acesteia, pe care instanța în consecință nu le poate și nu le va aprecia, pentru a nu agrava situația inculpatului în ambianța dreptului la apărare.

6.27. În motivare, instanța explică că potrivit art. 325 din Codul de procedură penală, sub auspiciul imperativ al protejării dreptului inculpatei la apărare, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai *în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu*, iar modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare, or conform art. 326 alin. (1) din același cod, procurorul care participă la judecarea cauzei penale în primă instanță și în instanța de apel este în drept să modifice, prin ordonanță, învinuirea adusă inculpatului în cadrul urmăririi penale în sensul agravării ei dacă probele cercetate în ședința de judecată dovedesc incontestabil că inculpatul a săvârșit o infracțiune mai gravă decât cea incriminată anterior, dar *aducând la cunoștință inculpatului, apărătorului lui și, după caz, reprezentantului legal al inculpatului noua învinuire*.

Respectiv, rațiunea normelor invocate denotă, că instanța nu poate modifica la propria sa inițiativă o acuzare, or există situația când părții apărării nu i-au fost aduse la cunoștință și alte circumstanțe, iar instanța ar încerca să intervină în chestiuni de fapt, așa cum a fost identificat în rezultatul aprecierii probelor în coraport cu conținutul rechizitoriului, este o agravare a situației inculpatului și acest viciu ar putea fi menționat în interesul părții apărării.

6.28. Prin urmare, a fost demonstrată atât fapta prejudiciabilă, cât și comiterea acesteia cu vinovăție de către inculpata Semicev Oxana, care la rândul său, a refuzat să ofere declarații, pe când versiunea părții vătămate este una detaliată și susținută prin probe vădite, iar anumite neconcordanțe invocate de partea apărării cu referire la declarațiile lui Peșterean Vitalie, instanța le apreciază ca nefondate, or se atestă doar anumite inadvertențe ne semnificative în declarațiile acestuia, care în esență nu modifică și nu exclud faptele expuse anterior, reflectate în cadrul actelor de acuzare a inculpatei.

Astfel, instanța de judecată apreciază că probele pe care se bazează învinuirile aduse de acuzatorul de stat pe aceste capete de acuzare sunt suficiente, bazate pe

circumstanțe de fapt veridice, din care denotă că a fost comisă infracțiunea de escrocherie, prin intenție directă, motivul infracțiunii fiind concretizat prin interesul material.

6.29. În acest context prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între probele cu martori și cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirile aduse inculpaților.

6.30. La rândul său, inculpata Semicev Oxana în procesul penal prin nerecunoașterea vinovăției în comiterea infracțiunii și refuzului de a oferi explicații plauzibile celor invocate în apărarea acesteia sau altor circumstanțe expuse de partea vătămată și susținute de martori în proces, inclusiv cu referire la întâlnirile avute cu victima sau primirea mijloacelor bănești, și-a exprimat o poziție evazivă față de aceste acuzații aduse, astfel încât versiunea apărării nu și-a găsit confirmare în ședința de judecată, purtând doar un aspect declarativ și cu titlu de apărare față de învinuirea adusă acesteia, or din mijloacele materiale de probă denotă exclusiv primirea mijloacelor bănești, scopul de cupiditate și modul inducerii în eroare a părții vătămate.

La acest aspect, instanța mai afirmă că aprecierea unor declarații ale unui acuzat în cadrul unui proces penal reprezintă o importanță deosebită, ori dintr-un punct de vedere, cel puțin teoretic, declarațiile inculpatului, în măsura în care sunt sincere, sunt importante pentru organele judiciare, deoarece numai el cunoaște cel mai bine împrejurările legate de infracțiune și numai el poate furniza informații cunoscute.

Din alt punct de vedere însă, dacă bănuitul, învinuitul sau inculpatul ascunde realitatea, prin necoroborarea declarațiilor sale mincinoase cu alte probe administrate și contrare acestora sau refuză să ofere anumite explicații inevitabile, chiar dacă nu pot fi interpretate în defavoarea sa, organul judiciar poate sesiza o rea credință, apreciind că poziția nu poate infirma dovezile care-i indică vinovăția sau cel puțin acest procedeu reprezintă o metodă de apărare în cazul răspunderii penale pentru săvârșirea unei infracțiuni.

Astfel, existând în privința declarațiilor inculpatului o inevitabilă suspiciune, art. 103 alin. (2) din Codul de procedură penală impune acestora o valoare probantă condiționată și de existența altor probe în cauză, care să confirme veridicitatea lor, însă în cauza penală alte probe relevante în argumentarea nevinovăției sale nu se atestă.

6.31. Mai mult ca atât, instanța consideră că în declarațiile sau poziția unei persoane acuzate de săvârșirea unei infracțiuni mereu există un subiectivism firesc, fiind tentat să refuze, să nu spună tot ce cunoaște sau să denatureze adevărul, astfel fiind necesare în mod obligatoriu probe suplimentare în susținerea declarațiilor acestuia.

În aceste condiții, instanța reiterează că inculpata în ședința de judecată a refuzat să își expună poziția sa, etalând doar nevinovăția sa în săvârșirea infracțiunii incriminate,

însă vădit contrară probelor administrate și evident neargumentată sau nefundamentată prin alte probe, cât și în mod cert fiind evazivă.

Prin urmare, instanța atestă o cursivitate în probele administrate la caz, susținute reciproc, care nu ridică dubii privind autenticitatea informației furnizate în urma administrării acestora, iar pe cale de consecință dovedesc cert vinovăția lui Semicev Oxana în comiterea infracțiunii.

6.32. În acest sens, instanța mai subliniază că în pofida faptului că dreptul la tăcere nu poate fi interpretat în defavoarea acuzatului și pe de o parte, o condamnare nu ar trebui să se bazeze *exclusiv* sau în *principal* pe tăcerea acuzatului sau pe *refuzul* său de a răspunde la întrebări sau de a depune mărturie, pe de altă parte totuși, dreptul de a păstra tăcerea *nu poate împiedica luarea în considerare a tăcerii persoanei* în cauză, în situații care *impun în mod clar o explicație din partea sa*, în vederea *aprecierii probelor* aflate la dosar, precum la caz cele expuse de martorii vizați în raport cu partea vătămată, care au fost susținute prin mijloace de probă inclusiv materiale.

Prin urmare, Curtea statuează că nu se poate așadar spune că decizia unui inculpat de a păstra tăcerea de-a lungul întregii proceduri penale *trebuie să fie neapărat lipsită de implicații*, or pentru a stabili dacă faptul că tăcerea poate avea concluzii defavorabile inculpatului și încalcă art. 6, trebuie să se ia în considerare toate circumstanțele, având în vedere în special ponderea pe care instanțele naționale le-au abordat-o acestei tăceri, apreciind elementele de probă și gradul de constrângere inerent situației [*John Murray împotriva Regatului Unit (MC)*, pct. 47], la caz instanța întemeindu-și concluziile exclusiv în temeiul probelor cercetate și verificarea versiunii apărării prin prisma acestora, versiune care este apreciată critic, formulată exclusiv pe respingerea evazivă a circumstanțelor de fapt de care a fost acuzat inculpata, însoțită de un subiectivism firesc de apărare a propriei situații, în condițiile incriminării acestuia a unei infracțiuni mai puțin grave.

6.33. În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracțiunea este o faptă (*acțiune sau inacțiune*) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenta infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art.52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componenta a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componenta infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din Codul penal.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. Instanța de judecată relevă că în cauza „*Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993*” CtEDO a statuat că „(...) o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală”.

6.34. Astfel, **cu referire la temeiul juridic privind atragerea lui Semicev Oxana la răspundere penală**, conform încadrării juridice în baza art. 190 alin. (2) lit. c) din Codul penal, instanța de judecată consideră necesar ca acesta să fie condamnată pentru comiterea infracțiunii incriminate conform actului de învinuire modificat, reieșind din considerentele enumerate *infra*, precum și din totalitatea probelor examinate în ședința de judecată și constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că inculpata a comis infracțiunea incriminată, conform relatărilor susținute *supra*.

6.35. În acest mod, instanța constată că inculpata a atentat la *obiectul juridic special* al infracțiunii prevăzute de art. 190 din Codul penal, care are un caracter complex, *obiectul juridic principal* al acestei infracțiuni formându-l relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile, iar *obiectul juridic secundar* fiind exprimat în libertatea manifestării de voință sau minimul necesar de încredere, în speță, constituind relațiile sociale cu privire la încrederea și buna-credință de care părțile trebuie să dea dovadă la încheierea și executarea unui act juridic, alterate prin manoperele frauduloase ale inculpatei.

Obiectul material al infracțiunii în cauză îl reprezintă bunurile care au o existență materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor, în spețe existând în mijloacele băneștii dobândite ilicit de inculpat în cuantum de 5100 de EURO, 200 dolari SUA și 3000 de lei.

În subsidiar, conform art. 459 alin. (5) din Codul civil (*art. 288 alin. (5) din Codul civil, în redacția Legii nr. 1125 din 13 iunie 2002*), bunurile care nu sânt raportate la categoria de bunuri imobile, sânt considerate bunuri mobile, inclusiv *banii*, iar conform art. 455 din Codul civil, prin bunuri se consideră toate lucrurile susceptibile apropiierii individuale sau colective și drepturile patrimoniale, lucrurile fiind obiectele corporale în raport cu care pot exista drepturi și obligații civile.

6.36. Analizând *latura obiectivă* a componenței infracțiunii incriminate lui Semicev Oxana, instanța de judecată subliniază că aceasta are următoarea structură: fapta prejudiciabilă alcătuită din două acțiuni: a) acțiunea principală, care constă în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, b) acțiunea adiacentă, care în cazul pendinte constă în inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului actului juridic încheierea acestuia fiind determinată de comportamentul dolosiv al inculpatei, care a solicitat mijloace băneștii de multiple ori de la Peșterean Vitalie în scopul asigurării cu spațiu locativ al ultimului, însă din start nu a fost urmărit și nici inițiat un asemenea proces, adică ultimul

fiind dezinformat cu privire acțiunile real întreprinse de către inculpată, or victima nici numărul locuinței care urma să-i fie repartizată nu l-a cunoscut, cât și fiind trecută sub tăcere această realitate, ce denotă incidența ambelor forme ale inducerii în eroare a părții vătămate, dar și a abuzului de încredere, care în sine presupune o relație mai apropiată de făptuitor, însă după *modus operandis*, ambele modalități sunt strâns legate reciproc fiind dictate de același scop și aproape imposibil de a fi demarcate, iar la caz, acest abuz s-a datorat încrederii obținute în prealabil de către victimă, inclusiv prin recomandarea unor terțe persoane, cât și coagularea unor relații îndelungate între părți.

Urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv, a cărui mărime se valorifică în quantum bănesc, manifestă un caracter considerabil pentru partea vătămată, iar legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile este una dovedită prin probele administrate la faza de urmărire penală, descrise anterior.

Cu referire la prejudiciul considerabil, instanța atestă că potrivit art. 126 alin. (2) din Codul penal, caracterul considerabil sau esențial al daunei cauzate se stabilește luându-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei, care la caz s-a demonstrat a fi una nefavorabilă, iar în cazul prejudicierii drepturilor și intereselor ocrotite de lege – gradul lezării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Astfel, din materialele dosarului penal, în cumul cu alte circumstanțe, precum declarațiile personale a părții vătămate inclusiv în cadrul sesizării sale și audierii acestuia cu privire la considerabilitatea bunurilor sustrase, nemodificate pe parcursul procesului penal, importanța mijloacelor băneștii sustrase pentru acesta, care sunt importanți și necesari în activitatea părții vătămate zilnic, din care acesta inclusiv a fost pus în situația să împrumute, denotă *a priori* o limitare în obținerea unor venituri exorbitante, care în ansamblu confirmă trăsăturile considerabile ale prejudiciului cauzat.

Instanța reține că, escrocheria este o infracțiune materială, ea se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorință, iar la cazul dedus judecării, acest fapt se dovedește prin declarațiile și sesizarea părții vătămate care indică direct la modul în care a dispus de bunurile dobândite inculpata, declarații ce coroborează cu probele materiale și alte mijloace de probă.

Totodată, instanța mai iterează că inducerea în eroare a părții vătămate prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii și calităților substanțiale ale obiectului actului juridic nul sau anulabil, încheierea căruia a fost determinată de comportamentul dolosiv a inculpatei, impune instanței ideea că în acest caz, consimțământul victimei a fost viciat la momentul transmiterii bunurilor prin manopere frauduloase comise cu intenție de către autorul infracțiunii, care i-a creat victimei o reprezentare falsă a realității despre faptul că poate influența persoane eventual să emită o decizie în beneficiul său.

La fel, inculpata a solicitat victimei să îi transmită mijloacele băneștii, abuzând de încrederea acordată, mai ales în condițiile în care încrederea ultimului a fost alterată de asigurarea oferită de persoane terțe, însă în fapt, inculpata Semicev Oxana nu a întreprins

nici o acțiune de respectare a obligațiilor asumate, având din start intenția dobândirii ilicite a mijloacelor băneștii, iar ulterior s-a eschivat evident să repare prejudiciul cauzat.

6.37. Cu referire la *latura subiectivă* se remarcă că infracțiunea de escrocherie este una intenționată, iar conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei (*dolus ex re*), adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate și a circumstanțelor de fapt și de drept analizate *supra*, denotă prezența unei intenții directe la săvârșirea infracțiunii de către inculpata Semicev Oxana.

Instanța de judecată reține faptul că inculpata Semicev Oxana nu a recunoscut vinovăția sa, poziție care este apreciată drept neveridică din motivul necoroborării acesteia cu alte mijloace de probă administrate la faza urmăririi penale privind modul, timpul și locul comiterii infracțiunii, dar și din prezența unor discrepanțe semnificative cu acestea.

La fel, din ansamblul circumstanțelor obiective descrise și apreciate anterior, instanța a stabilit cu certitudine că inculpata Semicev Oxana a manifestat intenție directă la comiterea infracțiunii incriminate și prin faptul că acesta a întreprins acțiuni directe exclusive în scopul realizării laturii obiective a faptei incriminate, dar și a participat la momentul primirii mijloacelor băneștii în multiple rate, în circumstanțe în care ar fi imposibil pentru orice persoană să nu perceapă caracterul ilicit al faptei comise.

Concomitent, instanța a constatat prezența semnelor obligatoriu care confirmă prezența scopului de cupiditate la săvârșirea infracțiunilor, ori din mijloacele de probă administrate denotă exclusiv dorința inculpatei de a beneficia de mijloacele băneștii sustrase, de a le trece în posesia lor, neavând intenția folosirii temporare a acestora și nici restituirea lor, dovadă fiind însușirea în scopuri personale a mijloacelor băneștii.

În subsidiar, instanța atestă că inclusiv o cerință privind folosirea temporară a unui bun tot urmează a fi motivată prin anumite circumstanțe obiective, care în speță nu se regăsesc și exclud orice formă de dol sub aspect civil, or nici presupusa datorie invocată de partea apărării, care a fost expusă în recipisa anexată la dosar nu a fost întoarsă victimei sau nu se relevă o asemenea dovadă la caz.

În consecință, sub incidența legii penale au intrat doar acele încălcări care au demonstrat cu certitudine rea-voința și fraudă din partea inculpatului, împrejurări prezente la prezenta speță și confirmate de inculpata Semicev Oxana, prin declarațiile părții vătămate și ale martorilor, cât și prin mijloacele de probă anexate la materialele cauzei penale, care au fost cercetate în contradictoriu în instanța de judecată.

6.38. Din punct de vedere al calității de *subiect* al infracțiunii, instanța statuează că acesta este reprezentat de persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunilor a atins vârsta de 14 ani, iar la caz, instanța atestă că inculpata Semicev Oxana a fost identificată prin extrasul din Registrul de Stat al Populației (vol. I, f.d.82) și este născută pe *****, nu se află la evidența medicului psihiatru sau narcolog (vol.I, f.d.84-85) și astfel întrunește semnele subiectului infracțiunii incriminate.

6.39. Astfel, reieșind din cele menționate, apreciind probele din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată a încadrat juridic acțiunile inculpatei ***Semicev Oxana*** în baza art. 190 alin. (2) lit. c) din Codul penal (în redacția

Legii nr. 247 din 29 iulie 2022, în vigoare din 26 august 2022) adică pentru „sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere și inducere în eroare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile”, având în vedere faptul că în acțiunile acesteia sânt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii incriminate și prin urmare se stabilește atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru atragerea lui Semicev Oxana la răspundere penală.

Cu privire la aplicarea prescripției pentru tragerea la răspundere penală.

7.1. De către acuzatorul de stat Alla Cazacu, în dezbaterile judiciare a fost solicitată recunoașterea inculpatei Semicev Oxana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) din Codul penal, cu stabilirea unei pedepse cu închisoare pe un termen de 4 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis pentru femei, dar cu aplicarea art. 90 din Codul penal, să fie suspendată condiționat executarea acesteia pe un termen de probă de 4 ani.

7.2. Apărătorul Danu Dogotari, care acționează în interesele inculpatei Semicev Oxana, în dezbaterile judiciare în caz alternativ încetarea procesului penal în legătură cu intervenirea termenului de prescripție, deoarece a fost comisă o infracțiune mai puțin gravă, conform acuzației modificate în instanța de judecată și sunt aplicabile prevederile art. 60 din Codul penal.

7.3. Inculpata Semicev Oxana în ultimul cuvânt a susținut poziția apărătorului său.

7.4. În continuare, instanța precizează că în fapt, conform probelor administrate infracțiunea a fost considerată consumată real la data de 27 mai 2013, iar componența de infracțiune prevăzută la art. 190 alin. (2) lit. c) din Codul penal, stabilește în prezent o sancțiune inclusiv cu închisoare *de la 1 la 5 ani*.

7.5. La rândul său, conform art. 16 alin. (3) din Codul penal, se consideră infracțiuni mai puțin grave faptele pentru care legea penală prevede în calitate de pedeapsă maximă pedeapsa închisorii pe un termen de până la 5 ani inclusiv, iar prin prisma art. 10 din Codul penal, în rezultatul modificării sancțiunii penale a normei incriminate prin lege, inculpatei i se incriminează o infracțiune mai puțin gravă.

Totodată, în conformitate cu prevederile art. 60 alin. (1) lit. b) din Codul penal, persoana *se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave*.

Instanța mai statuează că potrivit art. 53 lit. g) din Codul penal, persoana care a săvârșit o faptă ce conține semnele componenței de infracțiune poate fi liberată de răspundere penală de către instanța de judecată la judecarea cauzei în cazul prescripției de tragere la răspundere penală.

În aspect procesual, reieșind din condițiile art. 389 alin. (4) pct. 3) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă *fără stabilirea pedepsei*, cu liberarea de răspundere penală în cazurile prevăzute în art. 57 și 58 din Codul penal, cu liberarea de pedeapsă în cazul prevăzut în art. 93 din Codul penal sau *al expirării termenului de prescripție*.

În subsidiar, potrivit alin. (6) din art. 389 al Codului de procedură penală, la adoptarea sentinței de condamnare cu liberarea de pedeapsă sau, după caz, a sentinței de condamnare *fără stabilirea pedepsei*, instanța *argumentează în baza căror temeuri, prevăzute de Codul penal*, adoptă sentința dată.

7.6. Pe cale de consecință, instanța atestă că fapta prejudiciabilă a fost constatată și a fost comisă de către Semicev Oxana cu exactitate sub aspectul unei infracțiuni prelungite, a cărei ultime acțiuni a avut lor la 27 mai 2013, ce reiese conform probelor cercetate nemijlocit în instanța de judecată și apreciate prin prezenta sentință, iar din momentul săvârșirii infracțiunii instanța a stabilit că a trecut o perioadă de timp mai mare de 10 ani, perioadă în care inculpata Semicev Oxana nu s-a aflat în căutare și conform materialelor cauzei penale nu s-au stabilit comiterea altor infracțiuni în această perioadă până la adoptarea prezentei sentințe.

Subsecventa, instanța precizează că la ședințele de judecată, inculpata s-a prezentat și nu a manifestat tentative neîntemeiate de eschivare de la prezentarea în ședințe, inclusiv a participat la cercetarea probelor, adică nu s-a eschivat.

7.7. În acest context, instanța relevă că potrivit art. 60 alin. (2) – (5) din Codul penal, prescripția curge din ziua săvârșirii infracțiunii până la data rămânerii definitive a hotărârii instanței de judecată, iar în cazul săvârșirii de către persoană a unei noi infracțiuni, prescripția se calculează pentru fiecare infracțiune separat.

Concomitent, prescripția se va întrerupe dacă, până la expirarea termenelor prevăzute la alin.(1), persoana va săvârși o infracțiune pentru care, conform prezentului cod, poate fi aplicată pedeapsa cu închisoare pe un termen mai mare de 2 ani, calcularea prescripției în acest caz începând din momentul săvârșirii unei infracțiuni noi.

De asemenea, curgerea prescripției *se suspendă* dacă persoana care a săvârșit infracțiunea se sustrage de la urmărirea penală sau de la judecată și în aceste cazuri, curgerea prescripției se reia din momentul reținerii persoanei sau din momentul autodenunțării, însă persoana nu poate fi trasă la răspundere penală dacă de la data săvârșirii infracțiunii au trecut 25 de ani și prescripția nu a fost întreruptă prin săvârșirea unei noi infracțiuni.

7.8. În aceste condiții, instanța mai relevă că potrivit prevederilor art. 389 alin. (4) pct. 3) din Codul de procedură penală, se opinează spre liberarea de pedeapsă penală a inculpatului, în legătură cu expirarea termenului de prescripție pentru tragerea la răspundere penală, iar din conținutul normei substanțiale prevăzute la art. 60 alin. (1) din Codul penal, se statuează spre liberarea de răspundere penală a persoanei.

Din aceste considerente, instanța conchide că în conformitate cu art. 89 alin. (1) din Codul penal, prin liberare de pedeapsa penală se înțelege eliberarea persoanei care a săvârșit o infracțiune de la executarea reală, parțială sau totală, a pedepsei penale pronunțate prin hotărârea instanței de judecată, iar prin liberarea de răspundere penală, în conformitate cu prevederile art. 53 coroborat cu art. 60 din Codul penal, se susține teza stingerii dreptului statului de a mai pedepsi și a obliga infractorul să suporte consecințele faptei sale.

În acest mod, liberarea de răspundere penală a persoanei constituie o circumstanță care *ameliorează într-un sens mai larg situația persoanei* ce a comis

infracțiunea, astfel fiind mai incidentă în speță aplicarea instituției liberării de răspundere penală.

7.9. Astfel, din materialele cazului, instanța reține că inculpata nu s-a sustras de la urmărirea penală sau de la instanță, iar în privința sa nu atestă în cauza penală alte hotărâri definitive privind săvârșirea altor infracțiuni de la momentul comiterii faptei constatate în acest caz și până la momentul emiterii prezentei sentințe, iar mai mult, fiind analizat Portalul Național al Instanțelor de Judecată, expus pe pagina oficială <https://instante.justice.md/>, nu se atestă alte cauze penale cu participarea în calitate de inculpat a lui Semicev Oxana și respectiv nu sunt incidente prevederile alin. (8) din art. 60 din Codul penal, motiv pentru care instanța va emite o sentință de condamnare în privința inculpatei Semicev Oxana, fără a-i fi aplicată o pedeapsă penală, reieșind din prevederile art. 389 alin. (4) pct. 3) din Codul de procedură penală și cu liberarea de răspundere penală a acesteia, conform art. 60 alin. (1) din Codul penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție pentru tragerea la răspundere penală.

Cu privire la măsura preventivă.

8.1. În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) și art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța urmează să se expună în privința măsurii preventive ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

8.2. În contextul dezbaterilor judiciare procurorul și partea apărării nu s-au expus pe marginea aplicării sau menținerii măsurilor preventive în privința inculpatei.

8.3. Analizând totuși materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinței, instanța statuează că inculpata Semicev Oxana nu se află sub imperiul vreunei măsurii preventive, iar prin prezenta sentință nu i-a fost stabilită o sancțiune care urmează a fi executată, motiv pentru care, instanța nu consideră eficient aplicarea unei măsuri preventive la caz.

Cu privire la mijloacele materiale de probă.

9.1. Cu referire la prevederile art. 161-162, art.385 alin.(1) pct.13, art.397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictelor și alte mijloace materiale de probă, iar procurorul a solicitat păstrarea acestora la cauza penală.

9.2. Referitor la corpurile delictelor, instanța de judecată reține că prin ordonanța ofițerului de urmărire penală Lucia Ablak din 30 noiembrie 2018 (vol. I, f.d.63) a fost recunoscut în calitate de mijloc material de probă și anexat la cauza penală purtătorul de informație tehnico - electronică de tip CD-R cu denumirea „OMEGA”, pe care se atestă înregistrări audio video, efectuate cu telefonul personal al părții vătămate Peșterean Vitalie (vol. I, f.d.40).

La fel, prin ordonanța ofițerului de urmărire penală Lucia Ablak din 30 noiembrie 2018 (vol. I, f.d.10²) au fost recunoscute în calitate de mijloace materiale de probă și anexate la cauza penală o recipisă datată cu 7 aprilie 2011 prin care persoana Mocan (Semicev) Oxana confirmă luarea cu împrumut a sumei de 1000 de dolari SUA pe termen de 2 luni și un înscris de ciornă nedatată cu mențiunea unor calcule a mijloacelor

bănești pretins primite de Semicev Oxana de la Peșterean Vitalie în copii neautentificate (vol.I, f.d.9-10).

9.3. Potrivit art. 162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictelor, iar în acest caz, documentele care constituie corpuri delictelor rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate.

Din conținutul prevederilor art. 157 alin. (1) din Codul de procedură penală denotă că constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (*scrisă, audio, video, electronică etc.*) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adevărate circumstanțe care au importanță pentru cauză.

Subsecvent, art. 157 alin. (2) din Codul de procedură penală stipulează că documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sunt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

Concomitent, potrivit art. 164 din Codul de procedură penală, *înregistrările audio sau video*, fotografiile, mijloacele de control tehnic, electronic, magnetic, optic și alți *purători de informație tehnico-electronică*, dobândite în condițiile prezentului cod, constituie mijloace de probă dacă ele conțin date sau indici temeinici privind pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni și dacă conținutul lor contribuie la aflarea adevărului în cauza respectivă.

9.4. Elucidând cele expuse *supra*, se concluzionează că, la materialele cauzei penale, toate mijloacele materiale de probă nominalizate anterior se păstrează în original și în copii, păstrarea cărora este permisă de norma de drept și necesară reieșind din circumstanțele de fapt și drept depistate în cadrul ședinței de judecată, având în vedere că reprezintă mijloace de probă care conțin date sau indici temeinici privind săvârșirea unei infracțiuni de către Semicev Oxana și nu a fost solicitată restituirea lor, iar prin urmare, acestea urmează să rămână la materialele cauzei penale pe toată perioada păstrării sale.

Cu privire la cheltuieli judiciare:

10.1. Cu referire la cheltuielile judiciare instanța de judecată reține, că în dezbateri judiciare, procurorul nu a solicitat încasarea din contul inculpatului a mijloacelor bănești, cu titlu de cheltuieli judiciare suportate.

Cu privire la latura civilă.

11.1. În dezbateri judiciare, procurorul a solicitat admiterea integrală a acțiunii civile.

În același context, partea vătămată a solicitat instanței de judecată examinarea cauzei în absența sa prin cererea din 21 martie 2022 (vol. II, f.d.24), însă a fost reprezentat de un avocat.

11.2. Totodată, partea vătămată, prin intermediul avocatului său Iurie Sidlețchi, care acționează în interesele lui Peșterean Vitalie în temeiul mandatului avocațial nr. MA 0874599 din 27 septembrie 2018 (vol. I, f.d.54) a depus prin cancelarie o cerere de chemare în judecată, prin care a solicitat încasarea din contul inculpatei a prejudiciului material cauzat prin infracțiune în cuantum de 108 429 lei și a prejudiciului moral în cuantum de 100 000 de lei (vol. II, f.d.35).

În motivare s-a expus că victimei i-a fost cauzat un prejudiciu material în cuantum de 5700 EURO și 650 de dolari SUA, care constituie echivalentul sumei de 108 429 de lei, iar referitor la prejudiciul moral, invocă că la acel moment victima locuia cu fiica, fratele său și părinții săi într-o locuință mică, unde erau condiții nefavorabile în speranța obținerii unei locuințe prin intermediul lui Semicev Oxana, iar aceste acțiuni s-au reflectat negativ față de victimă, care zilnic primea obiecții de la părinți că necesită să treacă în altă locuință, cât și în privința fiicei sale, care urma să se pregătească de școală, fără însă a avea condițiile necesare și astfel a suferit întreaga familie.

11.3. *A contrario*, de către apărătorul inculpatei a fost solicitată respingerea cererii ca fiind nefondată, or a fost depusă de o persoană neîmputernicită, motivând atât prin faptul că din ansamblul probelor cercetate în instanța de judecată, nu s-a demonstrat vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii incriminate, cât și prin faptul că potrivit art. 80 din CPP al RM, sunt indicate exhaustiv drepturile reprezentantului părții vătămate în procesul penal, unde nu se regăsește dreptul de a depune acțiunea civilă. Totodată, în art. 80 alin. (5) din Codul de procedură penală, unde sunt indicate obligațiile reprezentantului, la pct. 2 este prevăzut ca trebuie să fie prezentate organului de urmărire penală sau instanței documentele care îi confirmă împuternicirile persoanei, însă la caz, reprezentantul părții vătămate poate fi un avocat sau o altă persoană care a fost investită cu atribuții de către partea vătămată prin procură, iar drepturile de reprezentare trebuie să fie prevăzute expres în actul de reprezentare.

Totodată, învederează că în prezenta cauză, acțiunea civilă a fost depusă de către reprezentantul părții vătămate, însă la materialele cauzei penale este anexat mandatul de reprezentare a reprezentantului părții vătămate, pe versoul căruia nu sunt indicate drepturile speciale ale acestuia, iar partea vătămată poate înainta acțiunea civilă, la care sunt aplicabile normele procedurii civile, dacă ele nu contravin principiilor procesului penal și dacă normele procesului penal nu prevăd asemenea reglementări, dar după cum se observă din normele cu privire la reprezentare, reprezentantul părții vătămate trebuie să fie investit cu drepturi exprese prevăzute în procură, însă, la caz nu a fost prezentată o procură cu drepturile exprese pe care le are reprezentantul în prezenta cauză.

11.4. Instanța de judecată precizează totuși că potrivit art. 219 alin. (1) din Codul de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal se intentează prin *depunerea unei cereri*, adresate procurorului sau instanței de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (*acțiunea sau inacțiunea*) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia.

Concomitent, potrivit art. 221 alin. (1) din același cod, *acțiunea civilă în procesul penal* se intentează în baza *cererii scrise a părții civile* sau a reprezentantului ei în orice moment de la pornirea procesului penal până la terminarea cercetării judecătorești.

11.5. În acest context, odată cu stabilirea vinovăției inculpatei în săvârșirea infracțiunii, instanța a stabilit cu certitudine și faptul că părții vătămate Vitalie Peșterean i-au fost cauzate daune materiale rezultate din depozitarea de mijloacele bănești în sumă de 5100 EURO, 200 dolari SUA și a 3000 de lei, care la data transmiterii mijloacelor bănești, conform cursului oficial al BNM reprezintă o valoare totală de 79 833,24 de lei, astfel încât alte prejudicii solicitate în partea excedentară a prejudiciului constatat prin prezenta sentință fac obiectul unui raport juridic, eventual civil distinct de cel pendinte, iar instanța va admite acțiunea civilă în limita prejudiciului constatat și în rest va respinge acțiunea ca nefondată.

11.6. În privința prejudiciului moral invocat, având în vedere că în privința părții vătămate a fost comisă o infracțiune, fapt ce deja provoacă un stres, anxietate și frustrare prin însăși fapta comisă, ținând cont că acesta a fost victimă unei infracțiuni care atentează la patrimoniul său, fiind perturbată evident și starea personală sau familială, că a fost comisă de inculpată nu întâmplător/din neatenție, dar cu vinovăție, în mod intenționat, ținând cont de starea materială atât a părții vătămate, cât și a inculpatei, instanța va admite parțial pretenția de încasare a prejudiciului moral, dispunând încasarea sumei de 50 000 de lei, sumă care corespunde practicii Curții Europene a Drepturilor Omului, iar în rest, va respinge ca neîntemeiată acțiunea civilă în partea încasării prejudiciului moral în suma restantă.

11.7. În argumentare, instanța subliniază că în conformitate cu prevederile art. 219 ale Codului de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal poate fi intentată la cererea persoanelor fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale, morale sau, după caz, le-a fost adusă daună reputației profesionale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia.

Persoanele fizice și juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală pot înainta o acțiune civilă privitor la despăgubire prin: 1) *restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute ori nimicite în urma săvârșirii faptei interzise de legea penală*; 2) compensarea cheltuielilor pentru procurarea bunurilor pierdute ori nimicite sau restabilirea calității, aspectului comercial, precum și repararea bunurilor deteriorate; 3) compensarea venitului ratat în urma acțiunilor interzise de legea penală; 4) *repararea prejudiciului moral* sau, după caz, a daunei aduse reputației profesionale.

La evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanța de judecată ia în considerare suferințele fizice ale victimei, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranței în viață, pierderea onoarei prin defăimare, suferințele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc.

Acțiunea civilă poate fi înaintată în orice moment de la pornirea procesului penal până la terminarea cercetării judecătorești și poate fi înaintată în numele persoanei fizice sau juridice *de către reprezentanții acestora*.

11.8. Totodată, conform prevederilor art. 1398 ale Codului civil (*în redacția Legii nr. 1125 din 13 iunie 2002*), cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăție se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege. O altă persoană decât autorul prejudiciului este obligată să repare prejudiciul numai în cazurile expres prevăzute de lege. Prejudiciul nu se repară dacă a fost cauzat la rugămintea sau cu consimțământul persoanei vătămate și dacă fapta autorului nu vine în contradicție cu normele de etică și morală.

Conform prevederilor art. 1422 ale Codului civil al R. Moldova (*în redacția Legii nr. 1125 din 13 iunie 2002*), în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (*suferințe psihice sau fizice*) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin echivalent bănesc.

Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial. Reparația prejudiciului moral se face și în lipsa vinovăției autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declarației scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în calitate de sancțiune administrativă a arestului, muncii neremunerate în folosul comunității și în alte cazuri prevăzute de lege.

11.9. În aceeași ordine de idei, instanța respinge obiecțiile apărării, or la caz, partea vătămată a împuternicit exhaustiv avocatul Iurie Sidlețchi de a reprezenta victima, ce se confirmă prin semnătura autentică a sa în mandatul avocațial, precum și de a participa în cauza penală, iar nemijlocit în cadrul audierii sale anterioare în fața instanței, Vitalie Peșterean a opinat că suma sustrasă este una considerabilă pentru el și solicită să fie încasată în beneficiul său, motiv pentru care instanța nu poate respinge arbitrar o acțiune civilă depusă de o victimă a unei infracțiuni, doar invocând temeuri formale de drept și interpretative.

11.10. În circumstanțele specifice cauzei date, instanța a mai luat în considerare inclusiv condiția neadmiterii unei sume excesive a garanției pentru o plângere cu constituire de parte civilă (*cauza Ait Mouhoub împotriva Franței, §§ 57-58 și de asemenea cauza García Manibardo împotriva Spaniei, §§ 38-45*) care l-ar dezavantaja arbitrar pe inculpat, precum și neadmiterea unor cheltuieli de judecată prea mari (*cauzele Kreuz împotriva Poloniei (nr. 1), §§ 60-67; Podbielski și PPU Polpure împotriva Poloniei, §§ 65-66; Weissman și alții împotriva României, § 42 și a contrario Reuther împotriva Germaniei (dec.)*).

Totodată, instanța reiterează că în jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului (*cauza Costin versus România, hotărârea din 26 mai 2005; cauza Străin și alții versus România, hotărârea din 21 iulie 2005; cauza Petre versus România, hotărârea din 27 iulie 2006, etc.*) s-a statuat că partea care a câștigat procesul nu va putea obține rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea și caracterul lor rezonabil.

În conformitate cu prevederile articolelor 53 și 60 din Codul penal, 221-225, 340, 384-389, 392-395 și 397 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se recunoaște vinovată **Semicev Oxana ******* în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) din Codul penal (*în redacția Legii nr. 247 din 29 iulie 2022, în vigoare din 26 august 2022*).

Conform prevederilor art. 60 alin. (1) din Codul penal și art. 389 alin. (4) pct. 3) din Codul de procedură penală, se liberează Semicev Oxana de răspundere penală, în legătură cu expirarea termenului de prescripție pentru **tragerea la răspundere penală**.

Măsura preventivă în privința lui Semicev Oxana nu a fost aplicată în faza judecării cauzei.

Mijloacele materiale de probă: a) purtătorul de informație tehnico - electronică de tip CD-R cu denumirea „OMEGA”, pe care se atestă înregistrări audio video; b) o recipisă în copie datată cu 7 aprilie 2011 și c) un înscris de ciornă în copie nedatat, cu mențiunea unor calcule a mijloacelor bănești, se vor deține la cauza penală pe toată durata păstrării sale.

Se admite parțial acțiunea civilă înaintată de către avocatul Iurie Sidlețchi în interesele părții civile Vitalie Peșterean împotriva lui Semicev Oxana privind încasarea cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune a mijloacelor bănești în cuantum de 108 429 (una sută opt mii patru sute douăzeci și nouă) de lei și cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune a mijloacelor bănești în cuantum de 100 000 (una sută mii) de lei.

Se încasează de la Semicev Oxana în beneficiul părții civile Peșterean Vitalie cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune mijloace bănești în sumă de 79 833 (șaptezeci și nouă mii opt sute treizeci și trei),24 de lei și cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune mijloace bănești în cuantum de 50 000 (cincizeci mii) de lei. În rest acțiunea civilă se respinge ca fiind nefondată.

Sentința este cu drept de atac în ordine de apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (*sediul Buiucani*), din momentul pronunțării integrale a acesteia.

Președintele ședinței,
judecător

Stella BLEȘCEAGA